XXI. évfolyam 19. szám Ára: 1 forint 1965. május 13

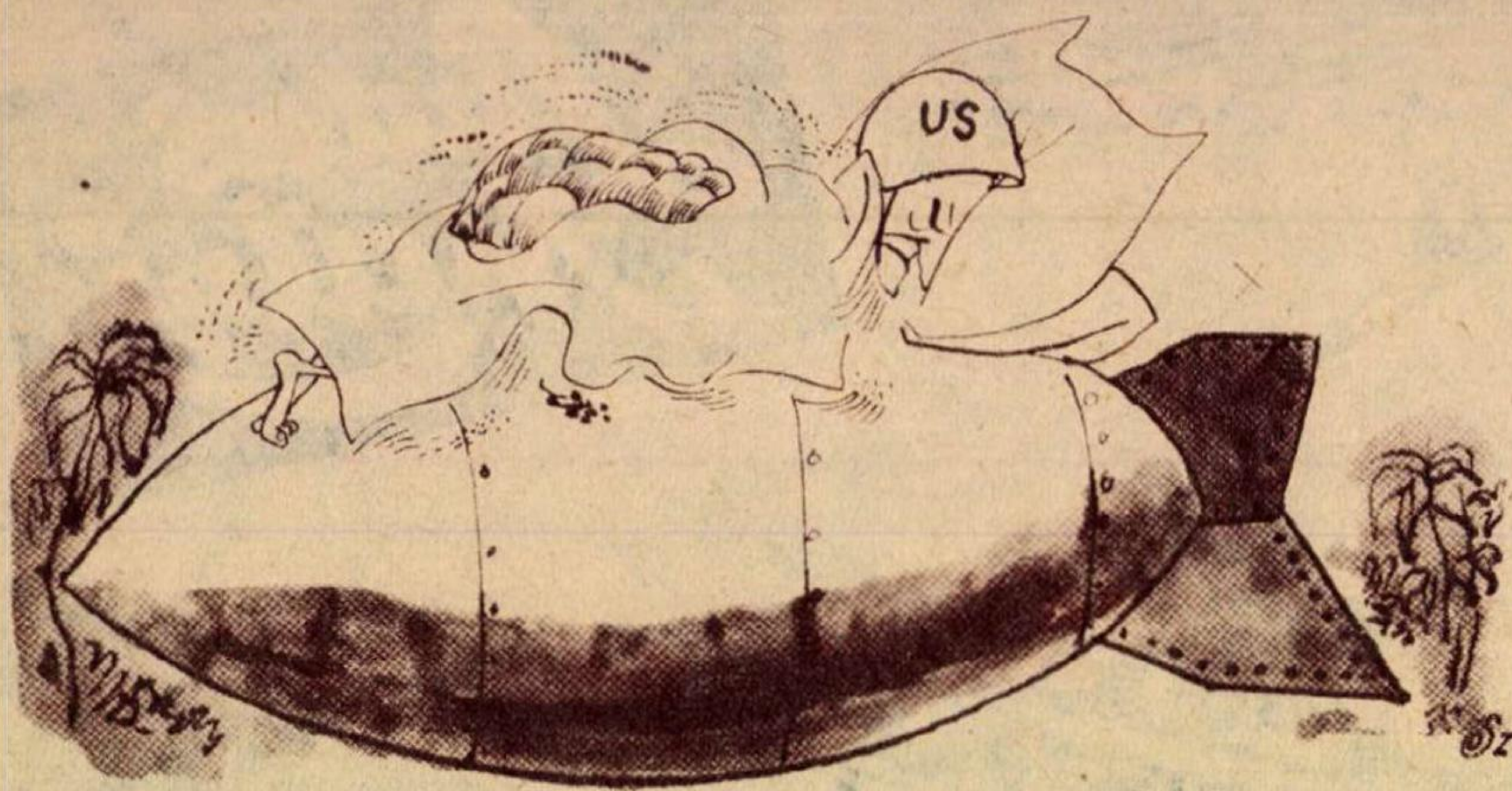
VALAHOL A NYUGATI FÉLTEKÉN

Szür-Szabó József rajza

— Ugye mondtam, hogy ne szidd a kormányt! Az amerikai flotta máris itt van!...

Ki mint veti ágyát

Szűr-Szabó József rajza

Kritikus poszt

– És önök hogy oldották meg a jobbszélső kérdését?

Nagy KUNSZT

Nagyszerű dolog egy közösséghez tartozni, az ember ilyenkor érzi, hogy nincsen egyedül. Én például hosszú időn keresztül a pipázók közösségéhez tartoztam, most viszont jó ideje már a szivarozók közösségének keserű csutkáját rágom. Érthető érdeklődéssel olvastam tehát a minap a dohányipar jelentését arról, hogy mennyien vagyunk szivarosok, és lesújtott a hír, hogy közösségünk létszáma napról napra csökken, de csökken a magyar pipázók kollektívája is.

Miután kevés társadalomkutató foglalkozott e jelenség magyarázatával, megkísérelem saját tapasztalatom alapján okát és magyarázatát adni a mi kollektívánk hanyatlásának.

Egy napon, még pöfékelésem idején, azt vettem észre, hogy a pipám nem ég, holott volt benne dohány. Megvizsgálva a dohány tartalmát, abban számos husángot, különféle fonatokat és szerves növényi televényt találtam, erősen nyirkos állapotban. Arra törekedtem tehát, hogy ezt a pipázásra kijelölt keveréket ezentúl gondosan megválogassam, mint a jó háziasszony a lencsét, végezetül pedig kellőképpen szárítva fogyasszam. Az ilyen módon nyert dohány a rágyújtáskor egy szorgalmas kovácsműhely látszatát kelthette a távolból, szikrákkal szórva teli zakóm gallérjától a nadrágom hajtókájáig minden közbüleső éghető anyagot, ugyanakkor pedig belülről, a pipa szára felől liszt finomságú dohányőrlemény lövellt a tüdőcsúcsaimba. Ezután szitát is közbeiktattam a dohánykeverék elkészítéséhez, mely-

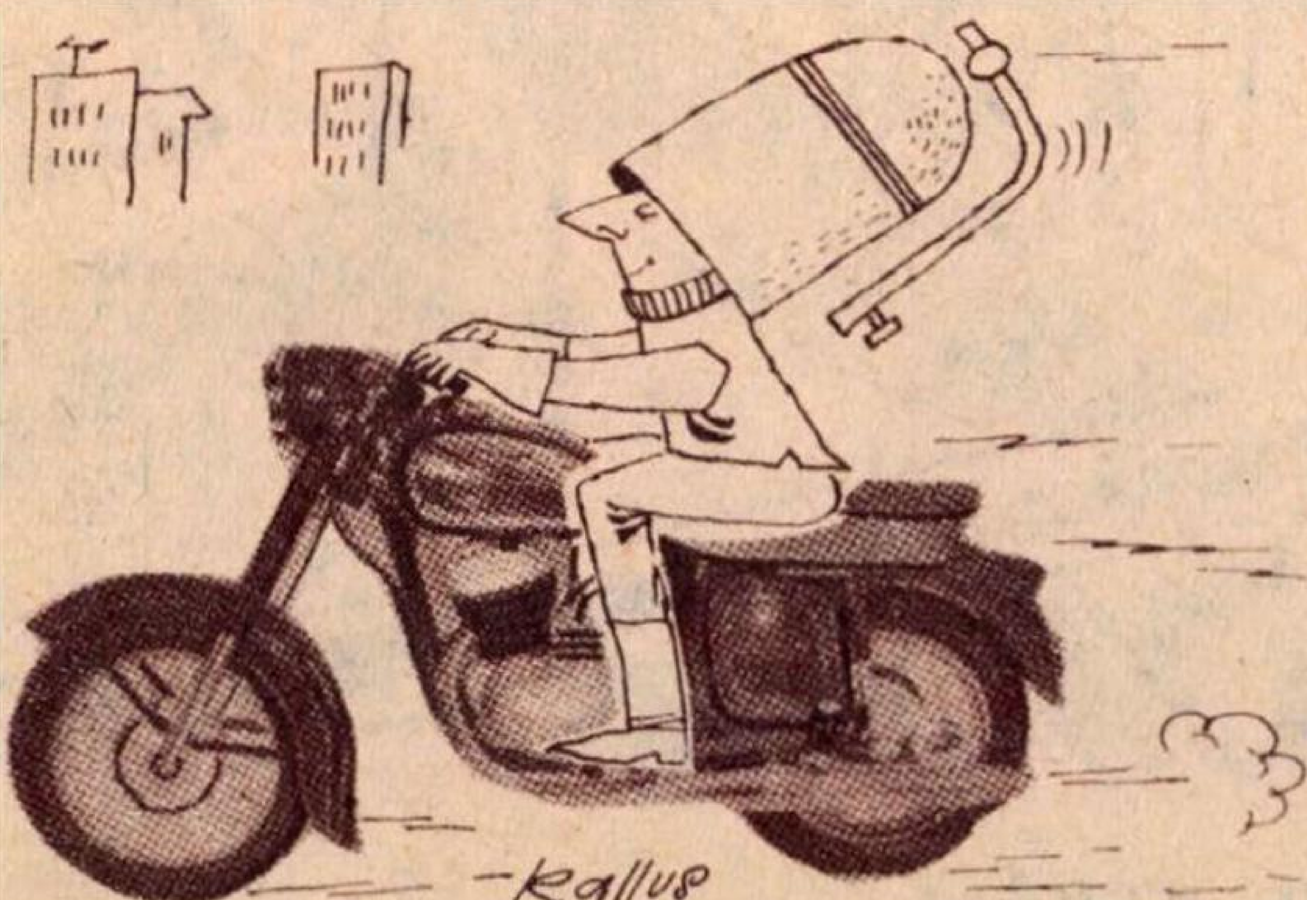
hez később almahéjat és Tüker-alágyújtóst vegyítettem, és az egészet biztosító-láng mellett azbeszt-ruhában szívtam végig. A dolog körülményes voltánál fogva végül is inkább lemondtam a pipázásról, és áttértem a szivarozásra.

Az első szivarfajta, melyből vásároltam, olyan módon viselkedett, mint a szárított pünkösdi rózsa, mely a meleg hatására kinyílik, és a szirmai szertehullanak. Mindjárt át is tértem egy másik szivarfajtára, mely a rágyújtás után oldala mentén egy vékony csíkban leégett, mint a gyújtózsinór, majd az egész felrobbant. A harmadik szivarfajta, a nemes carrarai márvány keménységével rendelkezett, ezt oly erővel kellett szívni, hogy közben a fejem hátul több alkalommal behorpadt, s ezért az utolsó szivarfajtára tértem rá, mely a rágyújtás után egész hosszában összeomlott, mint egy pudding.

Így aztán, kedvetlenül – bár nem állt szándékomban sohasem elhagyni a szivarozók közösségét –, mindig tartok magamnál egy csomag cigarettát is az egyszerűség végett. Nem azért mondom, de a legutóbbi csomag Kossuth cigarettákban találtam egy fél szemüvegszárat és egy három collos ólomcsövet. Ezért nem is lepett meg, amikor azt olvastam a dohánygyári jelentés befejező közleményében, hogy csökken az egyébként legnépszerűbb cigaretta, a Kossuth híveinek tábora is.

Somogyi Pál

Hiánycikk a bukósisak

A női fodrász ötlete

Modern idők

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Kedves Ludas Matyi!

Az alábbi körlevelet kaptuk az egyik könnyűiparágunk szakszervezetétől:

1. Közöljük az elvtársakkal, hogy a színházak Központi Jegyirodája helyiségébe (Bp. VI., Népköztársaság útja 18.) f. év március 1-től kezdve az alábbi színházak közönségszervezői települtek be:

– *Nemzeti Színház,*
– *Madách Színház,*
– *József Attila Színház,*
– *Vígszínház.*

A színházak közönségszervezői du. 15–18 óráig az üzemi közönségszervezők rendelkezésére állnak.

2. Egyben mellékelten küldjük a Fővárosi Temetkezési Intézet polgári temetésről és hamvasztásról szóló tájékoztatóját. Kérjük, a tájékoztatót adják át a kultúrnevelési felelősnek azzal, ... hogy a dolgozók megismerjék ezt a temetkezési formát.

*

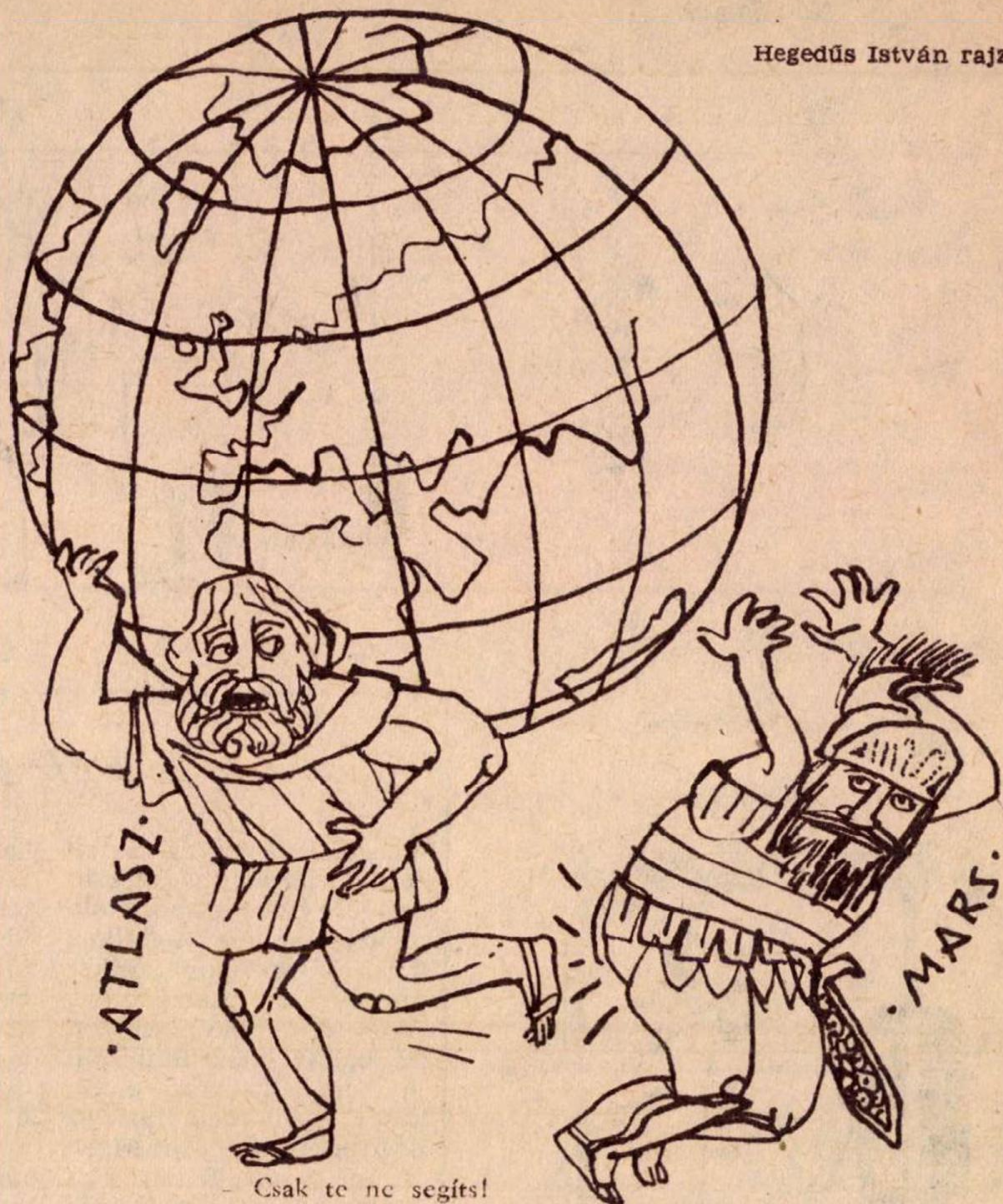
Hiába, azért csak mennek a dolgok ottan, ahol tudnak szervezni!

H. Ö.

Hihi

Békeharc

Hegedűs István rajza

– Csak te ne segíts!

Egy és más...

1

Ugyan ki találja ki ezeket a blőd dolgokat? És mi a magyarázata annak, hogy mennél idétlenebb egy ötlet, annál gyorsabban szentesíti a közhasználat?

Az eladó kartárs parizert szeletel az előttem álló ügyfélnek, közben rám pillant s energikusan így szól: „Tessék kérni!"

Én ettől a tessékkérnitől ideges leszek. Ez a tessékkérni engem sért, nem a fülemet bántja, hanem az önérzetemet. Lehet, hogy hallucinálok, de ez a tessékkérni számomra azt jelenti: „Mit állsz itt, pupák, mit lopod isten drága napját, ahelyett, hogy megmondanád, mire van szükséged?" Utálom a tessékkérnit. Rideg, türelmetlen, ostoba dolog. De én tudom, hogy mi szülte. A demokrácia. A rosszul értelmezett demokrácia. Mert ugyebár egy olyan országban, ahol mindenki egyenlő, ahol urak rég nincsenek, egy olyan országban nem lehet azt mondani, hogy „tessék parancsolni." Mert az a világ, amikor a vásárló csak úgy parancsolgatott, az a világ elmúlt. Egyik ember a másiknak nem parancsol, még csak az kéne! Hiszen az eladó is azért lett eladó és nem kiszolgáló, mert demokráciában ember az embert nem szolgálja. Ugyanez okból az eladó azt sem kérdezheti, hogy „mivel szolgálhatok?" Csak a szolga szolgál. Hazánkban pedig szolgák nincsenek. Csak az udvariatlan tessékkérni van, és terjed egyre jobban. Pedig ennél már az is rokonszenvesebb lenne, ha az eladó, nevéhez híven így kérdezne: „Hát magának mit adjak el?"

2

Nem olvashat el az ember elejétől végig figyelmesen minden újságot, jómagam is csak a címeken szaladok végig, ha kevés az időm. Valamelyik nap ez a nagy betűkkel szedett cím ugrott a szemembe kedvenc lapom utolsó oldalán:

NAGY CSŐTÖRÉSEK A FŐVÁROSBAN

Ha nem tudtam volna már előzőleg egy másik lapból, hogy a Vízművek jelentéséről van szó, mely szerint a város egy-két pontján eltörtek a nyomócsövek, egészen bizonyosan fellelkesített volna ez a cím. „Nagy csőtörések a fővárosban!" A cím alá ezt a cikkecskét képzeltem:

„Nem sokkal felszabadulásunk ünnepe után nagy csőtörésekre került sor épülő-szépülő fővárosunkban. Ami a régi időkben elképzelhetetlen volt: a város lakossága egyszerre öt helyen törte a csöveket. A kerületi tanácsok, valamint a Hazafias Népfront küldötteinek jelenlétében az Engels téren vette kezdetét az oly régóta várt kedves esemény. A környék fiataljai fúvószenekar hangjai mellett látták hozzá a csőtöréshez s mire a tavaszi alkony beköszöntött, cső nem maradt töretlen."

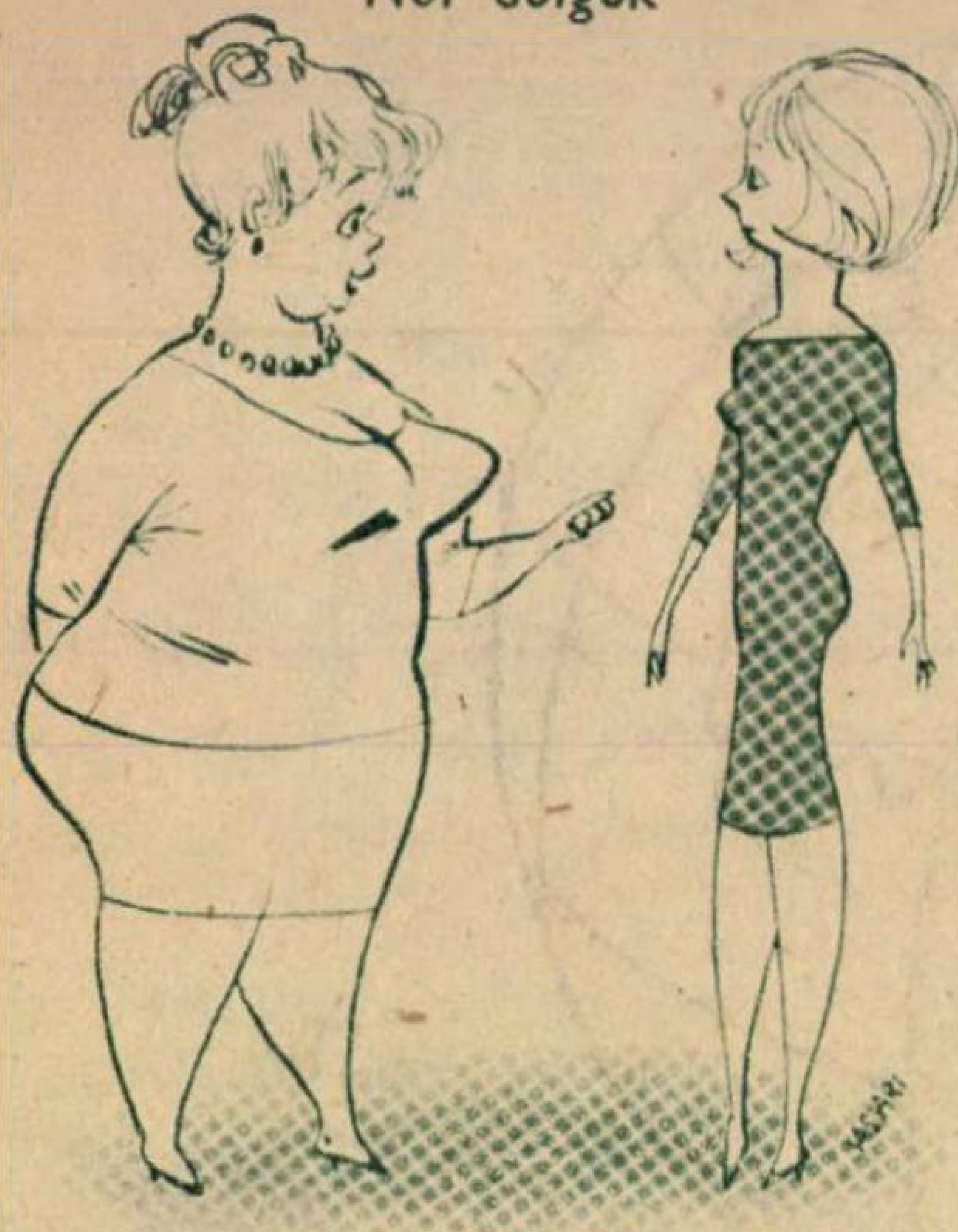
3

Ama diákok számára, akik a népszerű *Ki mit tud* vetélkedőkben jól szerepelnek, de akik a riporternek arra a kérdésére, hogy milyen terveket szőnek a jövőt illetően, csak szabódva tudnak válaszolni, az itt következő szobatiszta és garantáltan hatásos nyilatkozatmintát ajánlom.

— Remélem, hogy az érettségim jól fog sikerülni, mert feltett szándékom, hogy beiratkozom az egyetemre és orvosi diplomát szerzek. Ezzel egyidejűleg el akarom végezni a gépszerelői felső technikumot is, mert műszakilag is képezni szeretném magamat. Időm megmaradt részét növénybiológiai kutatásokra akarom fordítani. Hogy táncdalokat akarok-e majd hivatásszerűen énekelni? Ó, nem... erről szó sincs. Lehet persze, hogy — ha időm engedi — olykor-olykor eléneklek egy kis dalt, de persze csak a refrént, késő éjszaka, a kertek alján, inkább csak szórakozásból. (Dörgő taps garantálva.)

(t.)

Női dolgok

Felpróbálhatom?

Orvosi előszobában

Vasvári Anna rajza

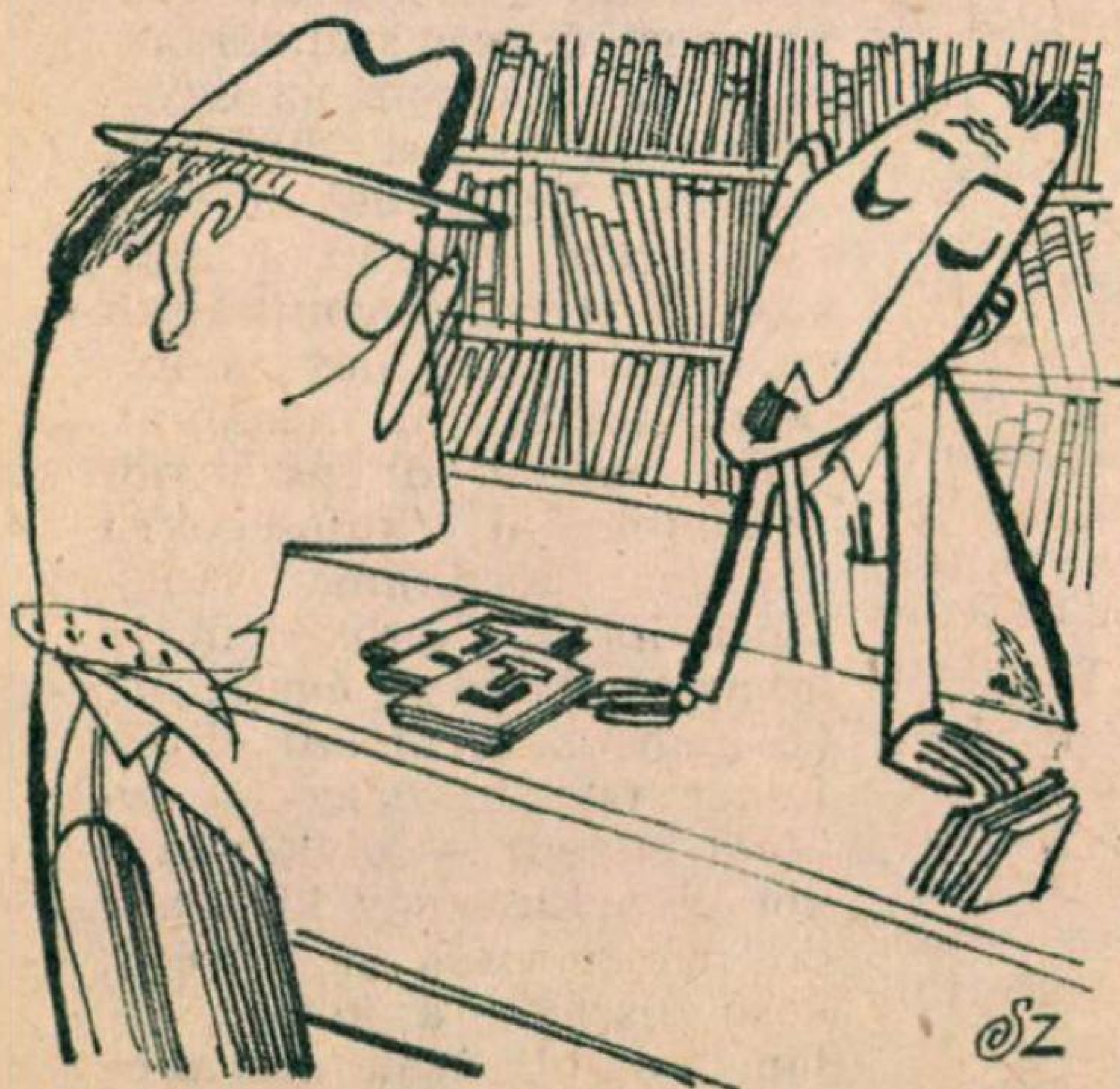
– Köszönöm, én csak a képeket nézegetem...

Dőzsölés

– Egyet én nyelek, egyet ő nyel!...

Sűrű megjelenés

– Kérem, az írónak ez a tegnapi kötete. A következő csak délután jelenik meg!

Sport-e az asztalitenisz?

Ljubljanában, az asztalitenisz világbajnokság színhelyén érdekes sporttudományi kérdés foglalkoztatta szakembereinket: sport-e az asztalitenisz? Volt idő, amikor az igenlő válasz vitán felül állt. A kérdés kedvező eldöntését olyan személyiségek segítették elő, mint Mechlovits, Barna, Bellák, Szabados, Soós, Sidó, Mednyánszky Mária, Sipos Annus, Farkas Gizi és Kóczián Éva. Ljubljanában azonban újra kétségek vetődtek fel ebben a fontos szakkérdésben. Szakembereink például megvizsgálták, hogy vajon egészséges-e az asztaliteniszezés. Azok az egészségtelen jelenségek, amelyek újabban jellemzik a magyar asztaliteniszt, kóros ártalmakra mutatnak. Ne feledkezzünk meg arról se, hogy az asztaliteniszt csak zárt helyen lehet űzni, ez a versenyág tehát nélkülözi a szabad levegőt. Nem lehet véletlen, hogy versenyzőink nem jutottak lélegzethez. A szabadban ez másként alakult volna, s hátszéllel talán még sikert is arathattunk volna. Az is valószínű, hogy az asztalitenisz nem tesz jót az idegeknek, ez a versenyzőkön és rádióhallgatókon egyaránt kimutatható volt. Mivel versenyzőink nem álltak a lábukon, bebizonyítottnak tekinthető, hogy az asztalitenisz a lábizmok satnyulását idézi elő.

A ljubljanai versenyek során sokakban feltámadt a kétség, hogy vajon helyes-e tehetségeinket ilyen kétes értékű megmozdulásokban elprédálnunk. Az asztalitenisz számos hátránya már régóta ismert, de ilyen élesen még sohasem domborodott ki. Az asztalitenisz nélkülözi a gólok izgalmát, a súlyemelés gravitációs szépségét, s a lélegzetvételnek azt a megejtő ütemességét, amely nélkül pillangóúszást úgyszólván el sem lehet képzelni. A ljubljanai VB során nem tudtunk szabadulni attól a gondolattól, hogy versenyzőink pályát tévesztettek, s egyszerűen nem értettük, hogy miért nem öttusáznak, mint Török Ferenc, leesne-e az aranygyűrű az ujjukról, ha Bene mellett csatárt játszanának, vagy miért nem érzik át, hogy mennyivel helyesebb az, amit Rejtő Ildikó csinál. A képességek nem hiányoznak. Az a biztonság, ahogyan versenyzőink sorozatosan a hálóba juttatták a labdát, kitűnően érvényesülne labdarúgásban és vízilabdában. Leütéseik ugyan nem mindig sikerültek, de ökölvívásban talán ez is jobban menne. Mivel versenyzőink testtartása általános elismerést keltett, ez a tulajdonságuk valósággal kiált a művészi torna után. S olyan kitűnő stílusban futottak a labda után, hogy az atlétika mohón kitárt karokkal fogadná ezeket a nagyszerű futótehetségeket. Milyen jót tenne asztaliteniszezőinknek egy kis egészséges testmozgás, sport. Ljubljanában ugyanis kiderült, hogy nem sportolnak eleget! Pedig rendszeres sportolás mellett még a pingpongozásban is több örömet találnának.

Feleki László

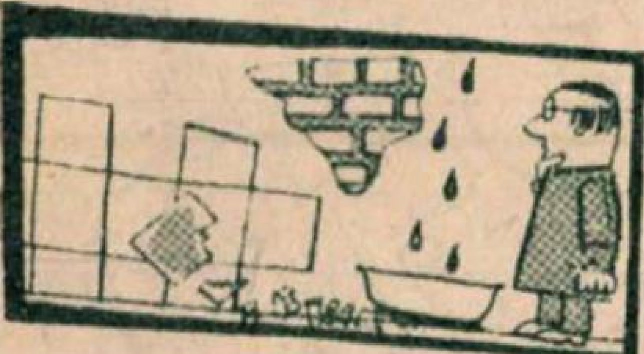
Igazságos ítélet

FŐ A TAPINTAT

Híradófilmet láttam egy vadonatúj kórházépületről. Valami negyvenegynéhány millióba került. Nem a film, a kórház. Az építkezés folytonossági hiányait mutatták be. A bedöglött új liftet, aminek hiányában emeletről emeletre gyalog cipelik a súlyos betegeket (a cipelést is bemutatták), a közlekedési akadályt képező, abszolút alkalmatlan kettős bejáratot (ezt is szemléltették), a betegszobában az összetolt ágyak között a nagy mosdótálat, amelyben a mennyezetről csepegő vizet fogták fel (éppen kivitték a teli edényt), az omló falakat és a falevélként hulló csempéket.

Most láttam: bizony érdekli a népet az ilyen. Mintha csak a saját zsebéről volna szó. Visszafojtott lé-

legzettel figyeltek, semmi köhögés, csoszogás, orrfúvás. Magam sem tudtam levenni a szemem a vászonról, és éppen ugrott egyet a vérnyomásom, amikor a film egy csempetöréssel váratlanul véget ért. Slusz passz.

Valami bizonytalan hiányérzetem támadt. Még vártam valamit; néhány enyhet adó szót, magyarázatot, további fejleményt, legkevésbé sem holmi szemrehányásfélét és távolról sem személyeskedve, csak úgy, nagy általánosságban, pusztán elvi síkon, de azt is módjával, nem aprólékos és divatjamúlt lelkiismereti problémákon rágódva és pepecselve, nem bántva az ellenőrök, anyagkezelők, meósok, építésvezetők, pallérok, műszakiak, tervezők, technikusok, előadók, mérnökök, igazgatók szocialista tudatát, elhivatottságát, szakmai képzettségét – de mégis valamit, bizonnyal értik, mire gondolok. De hát erről szó sem esett. Nincs hozzászólás.

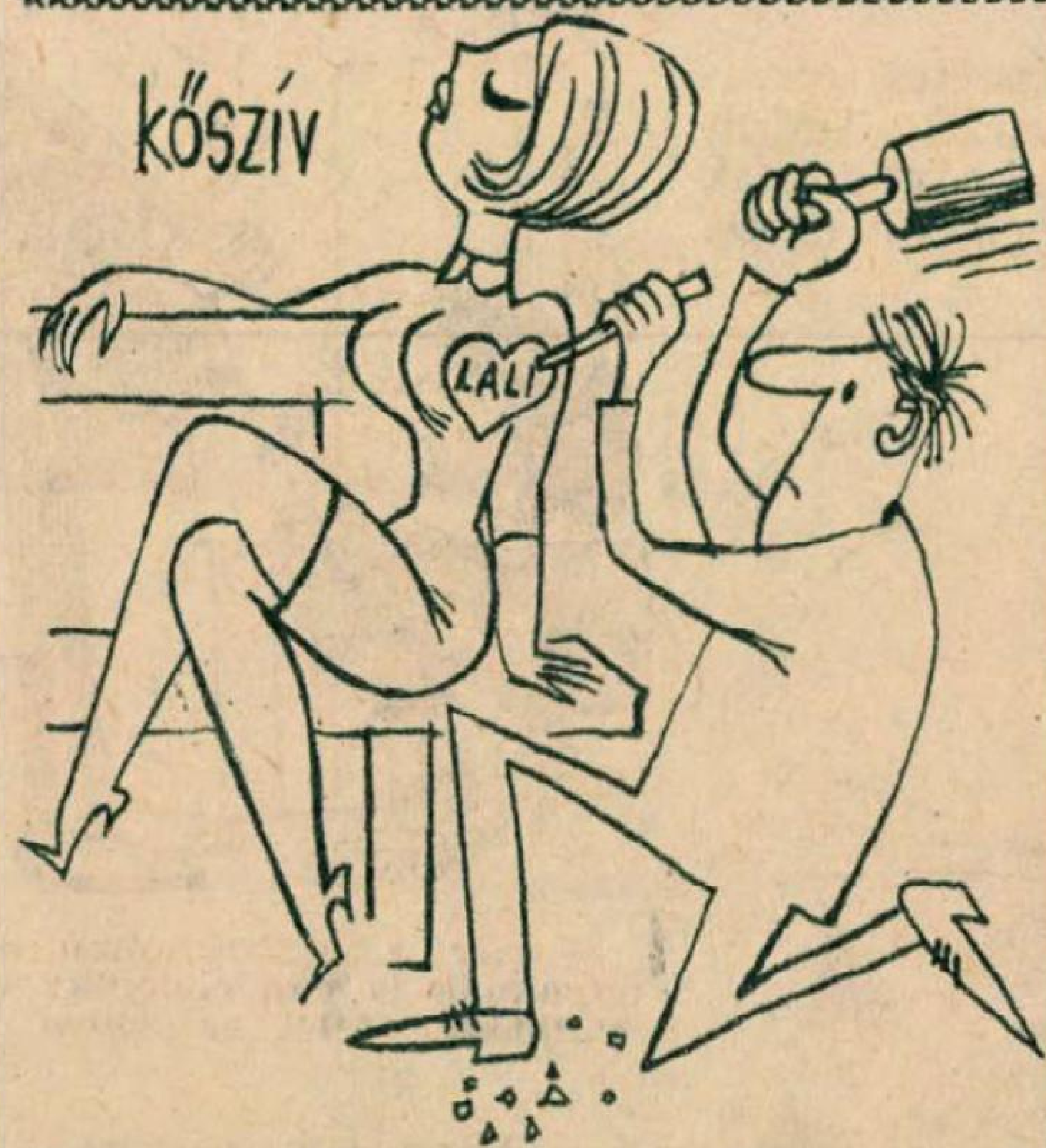
A szünetben találkoztam a kórház-építkezés csúcsvezetőjével. Isten az atyám, én se szóltam neki egy szót sem. Célzásnak venné és megorrolna. Tapintatos nép vagyunk, és miért ugráljon éppen az én vérnyomásom?

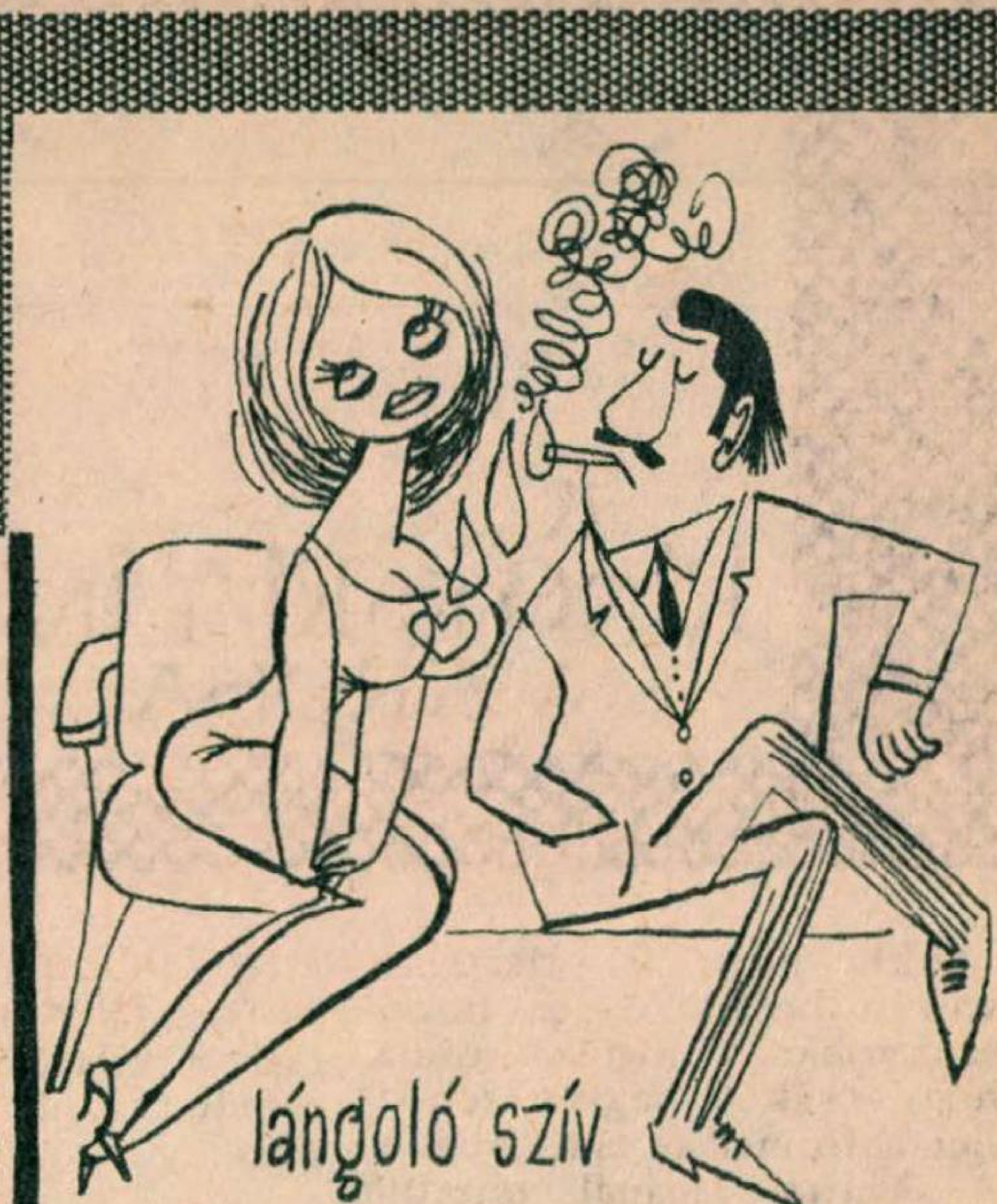
Kőműves Imre

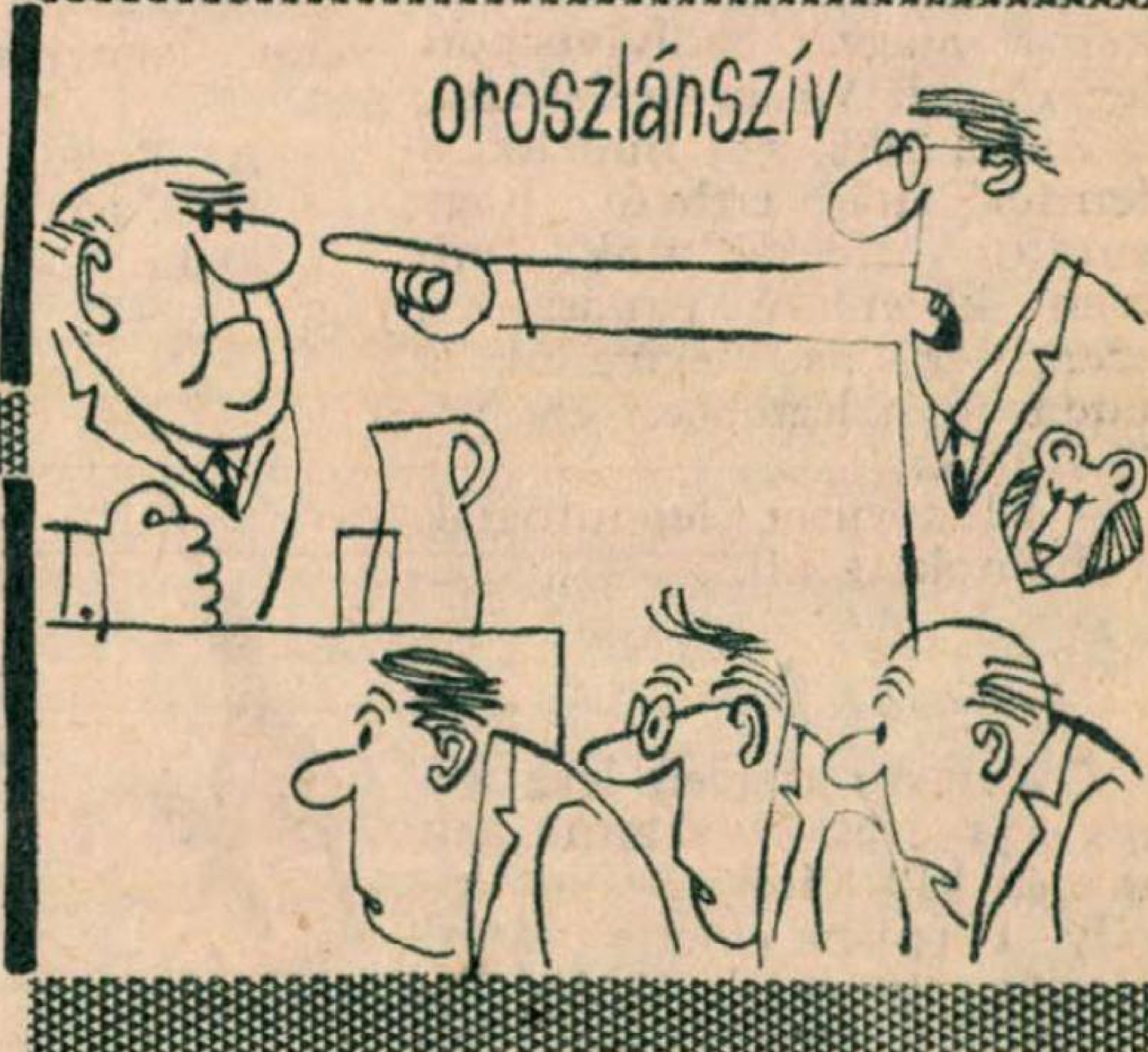

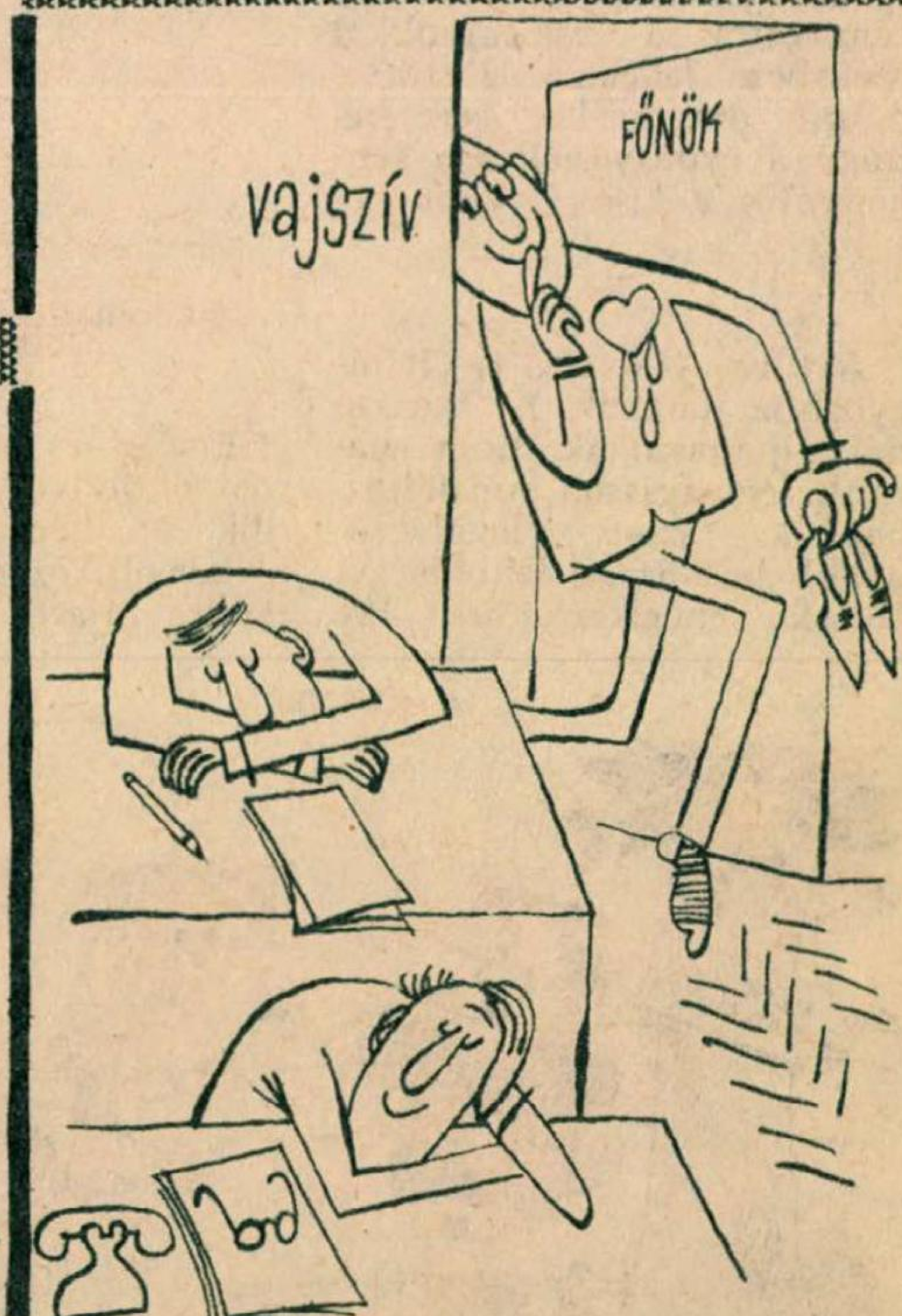

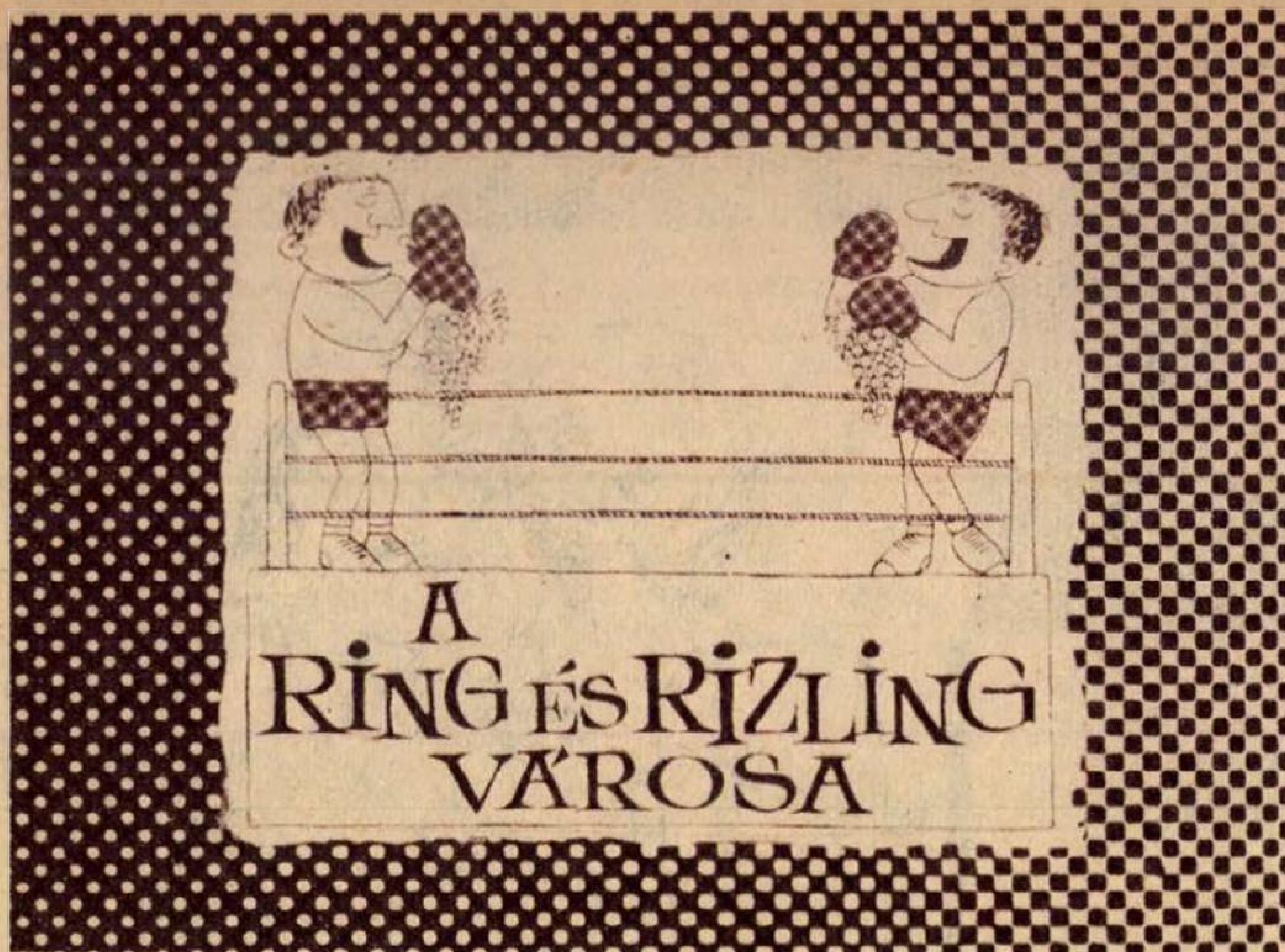

GYÖNGYÖSI GYÖNGYFŰZŐ MENYECSKE

Régen...

... és most...

Aki picit is tisztában van a hazai box- és borviszonyokkal, rögtön tudja, hogy csak Gyöngyös rejtőzhet a formalista cím mögött. A Mátra lábánál elterülő város környékén remek szőlő terem, azonkívül itt székel a magyar ökölvívósport legerősebb vidéki fellegvára, a Zalka HSE. Azt hisszük, a fentiek után érthető, hogy amikor érdeklődtünk, milyen közérdekű panaszukat szeretnék, ha megírnánk a Ludasba, a legtöbben ezt válaszolták:

– Klenovitsot lepontozták a bajnokságon!!!

*

Gyöngyös az idén lesz kerek 631 éves. (Fele annyinak se néz ki!) Károly Róbert király 1334-ben emelte városi rangra, jutalmul, amiért a lakosság a központi hatalmat támogatta a kiskirályokkal szemben. Jellemző a történelmi hagyomány erejére, hogy a gyöngyösiek ma sem kedvelik a kiskirályokat...

*

A híres Kékestető is Gyöngyöshöz tartozik. A tanácsnál elpanaszolták, hogy hazánk legmagasabb pontjához, hazánk szinte legalacsonyabb beruházási lehetőségei állnak rendelkezésükre. Így aztán előfordul, hogy a Kékesre fellátogató turisták csak a kilátástól vannak elragadtatva, de az ellátástól nem...

*

Megkérdeztük, hogy ki a város legnépszerűbb embere?

– A „Púpos"!

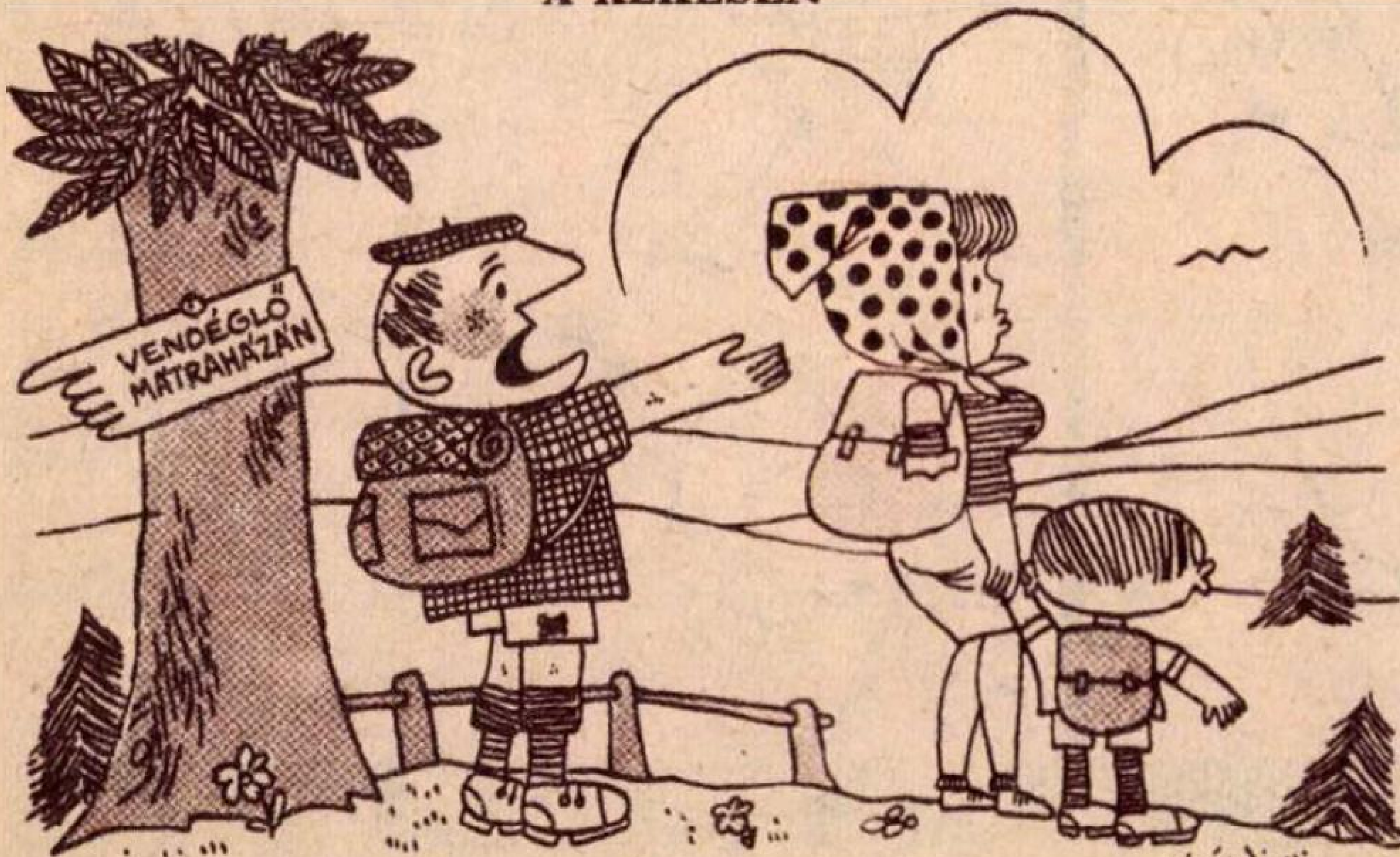
– Jean Marais?

– Dehogy, Tóth, a Zalka HSE-ből, a kétszeres országos ökölvívóbajnok! Tudniillik őt becézik púposnak olykor-olykor nem túl daliás tartása miatt.

A sikerek titka: a sportszerű életmód!

A KÉKESEN

– Itt az egész vidékre van kilátás, csak egy állandó vendéglőre nincs...

Gyöngyösön található az Egyesült Izzó egyik jókora részlege, ahol többek között tranzisztorokat, meg diodákat gyártanak. A diodagyártás egyik fontos fázisa a gyöngyfűzés.

*

POLITECHNIKAI ÓRA A SZŐLŐHEGYEN

– Nézd a strébert, már megint mennyivel előbbre van az anyagban, mint mi...

Valaki szóba hozta, hogy nagyon zsúfoltak az iskolák.

INTERJÚ

– Azért a nagy létszámú osztályoknak is van előnyük: kevesebbszer felel az ember...

– Olyan sok a gyerek? – kérdeztük.

– Dehogyis – felelte –, olyan kevés a tanterem!

A gimnazisták, akik politechnikai tárgyként szőlészetet tanulnak, a város köztereire stílszerűen szőlőt telepítettek dísznövényként. Leánykát, muskotályt, rizlinget. Úgyhogy akinek kedve szottyan rá, este a parkban leszakíthat majd egy kis édes leánykát...

*

Gyöngyösön van Közép-Európa egyik legkorszerűbb vágóhídja, ahol a feldolgozás úgynevezett függesztett eljárással történik. (Sajnos, épp ottjártunkkor az egész eljárás fel volt függesztve egy munkavédelmi előadás miatt...)

*

Mint mindenhol, természetesen Gyöngyösön is vannak még hiányosságok. Lakáshiány, vízhiány, Kukaautóhiány... De reméljük, hogy mindezek a kérdések előbb-utóbb megoldódnak, sőt Klenovitsnak is nagyobb szerencséje lesz a következő versenyén.

Balázs-Piri Balázs rajzai

Mérges kis versek

Jogok

„Jogász vagyok" — szól doktor N. N.
ha csűrcsavaráson fogom —,
„jogász vagyok — ismétli fennen —,
tudom, hogy mihez van jogom."
Ha tenni kell, dolgozni, jajj, a
hangos szavaknak menten végük;
a kötelességeknek, sajna,
az egyetemen nincs tanszékük.

Ki a rossz?

Elgáncsolod egy embertársad,
hogy a helyébe telepedj,
hogy jövedelmét zsebre vághasd,
hogy neje mellett melegedj:
az érdek hajt, hogy bajt okozz,
rossz vagy? Talán nem is vagy rossz.
Elgáncsolod egy embertársad,
bár hasznod abból semmi, de
jó a hátába döfni nyársad,
és kéj, hogy meg kell vesznie:
te vagy az igazi gonosz —
rossz az, ki érdek nélkül rossz.

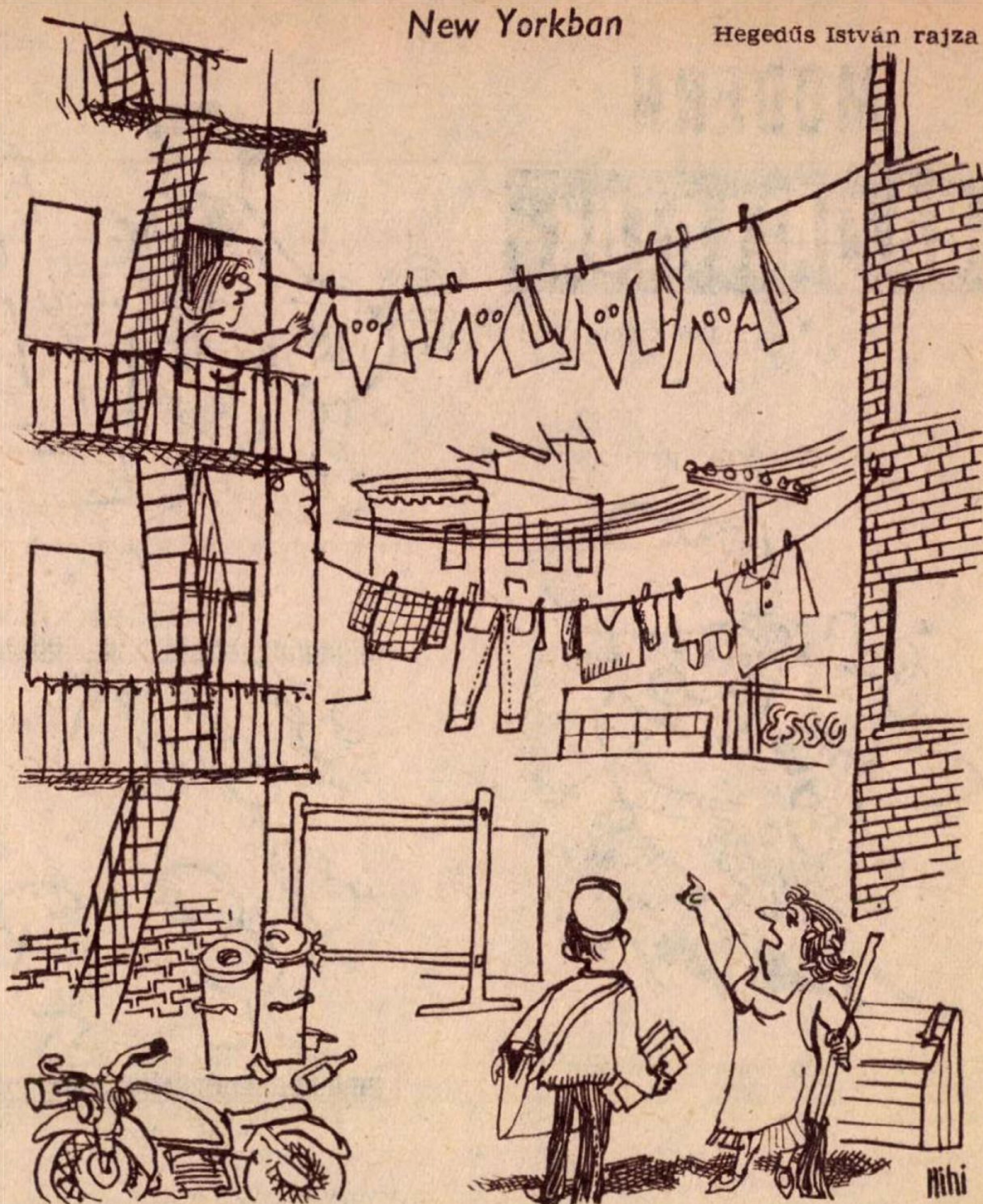
Az igazi mérték

Művésztársunkkal összeférnénk
— mondod —, bár műve rossz, vagy untat,
ha avval a mértékkel mérnénk
másokat is, mint önmagunkat.
Ha egyszer ezt keresztül vinnénk
(igazság, jóság, két hideg szem)
magunkat kevesebbnek hinnénk,
s a versenytársat — semminek sem!

Török Rezső

New Yorkban

Hegedűs István rajza

– Smithék? Ott laknak. Nemrég költöztek ide Alabamából...

VIDÁM FIÚK

Lelépek a járdáról, éles fütty. Meglepődve nézek körül. Lámpa nincs, zebra van, tehát teljesen KRESZ-szerűen jártam el.

Rendőr sehol. Hallucinálok? Megint megindulok. Fütty! Azért is átmegyek. Kerül, amibe kerül. A túloldalon kifújom magamat, és várom a 20 forint helyszíni bírságot. Nem jön.

Öreg néni indul el utánam. Neki is megszólal az az átkozott fütyülő. Rémülten visszalép, bűnbánóan mosolyog, és továbbtipeg ugyanazon az oldalon. Az ördögbe is! Rendőrben még nem láttam kísértetet! Egy fa mögé vonulok, és elhatározom: végére járok a dolognak.

Fiatal szerelmespár, összekapaszkodva. Fütty. Forgatom a fejemet, mint egy vidéki a Corvin áruházban. Rendőr sehol. Közben a fiatalok átértek. Még egy minden eddigit felülmúló trillázás... Az emberek megállnak, néhány sofőr allergiásan összerezzen, s gázt ad, aztán csönd.

Véletlenül felnézek, és egy pillanat alatt megértek mindent, továbbá szabad füllel is hallhatóan megcsikordulnak a fogaim: a Rákóczi út 7-es számú ház első emeleti balkonján 6—8 srác áll. Egyikük, a szögletben rejtőzve, sípot tart a szájában. Mikor a többiek beintenek, jelentős energiával belefúj, majd előreszalad lesni a hatást. A hatás soha nem marad el, és ők kitűnően szórakoznak. A hasukat fogják, és a lenn tétován forgolódó emberekre mutogatnak. Micsoda buli! Egyikük észreveszi, hogy bámulom őket. Rám mutogat, és szinte hallom a hangját: „Nézzétek, ott áll az a hosszú ürge, aki lábujjhegyen osont át!" Röhögnek, és én kínomban elvigyorodok.

S most, amikor írásba foglalom dicső tettüket, eszembe jut, hogy hányszor védtem szenvedélyesen a „mai fiatalokat".

Igaz, én vidéki, földszintes házban nőttem fel, balkon, zebra, és ilyen jó bulik nélkül.

(puskás)

Sokat beszélnek a játékosok a pályán

Játékvezető: Nyugalom, sporttársak! Ha öt percen belül nem hagyja abba, kiállítom!

MODERN HÁZIÁLLATOK

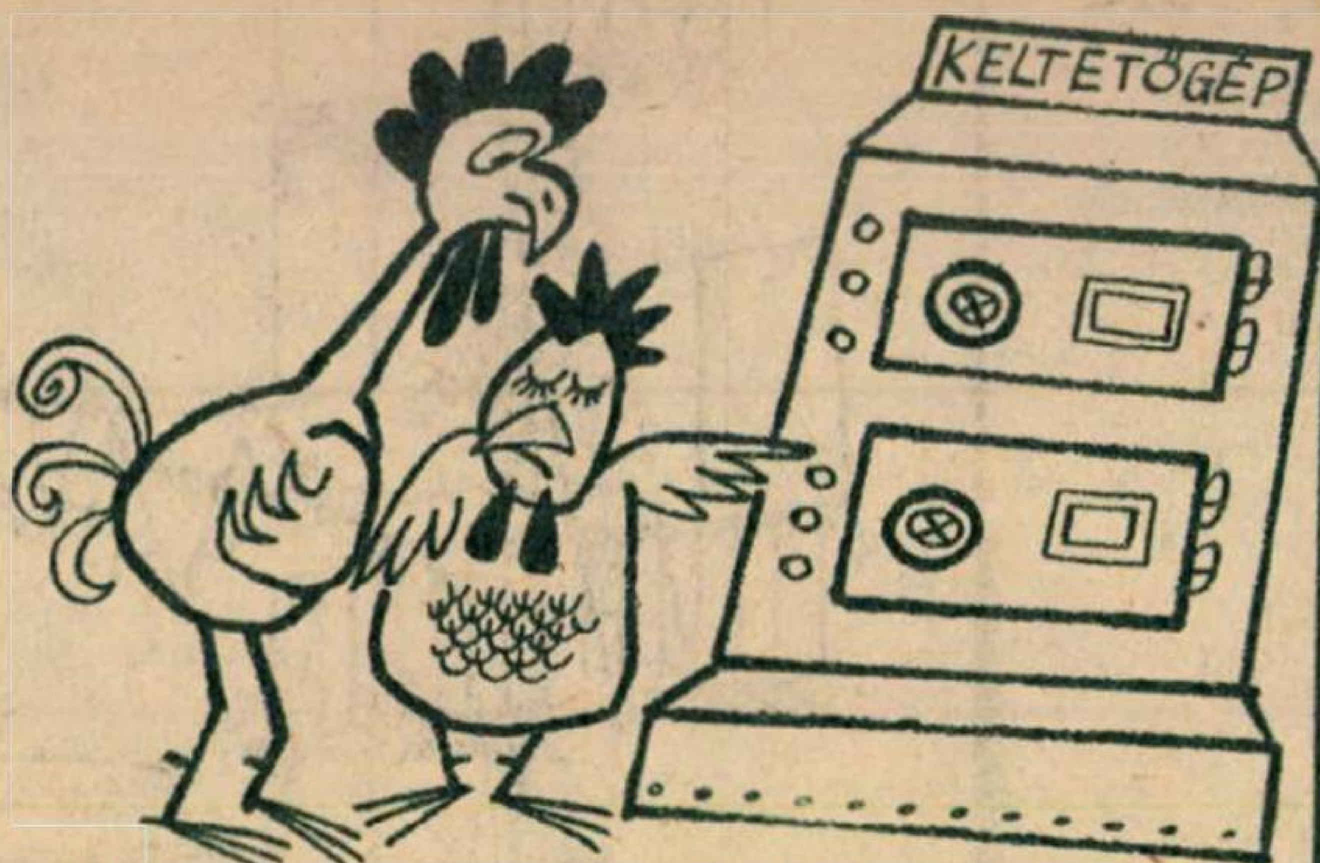
Fülöp György rajzai

IGÉNYES BIRKA

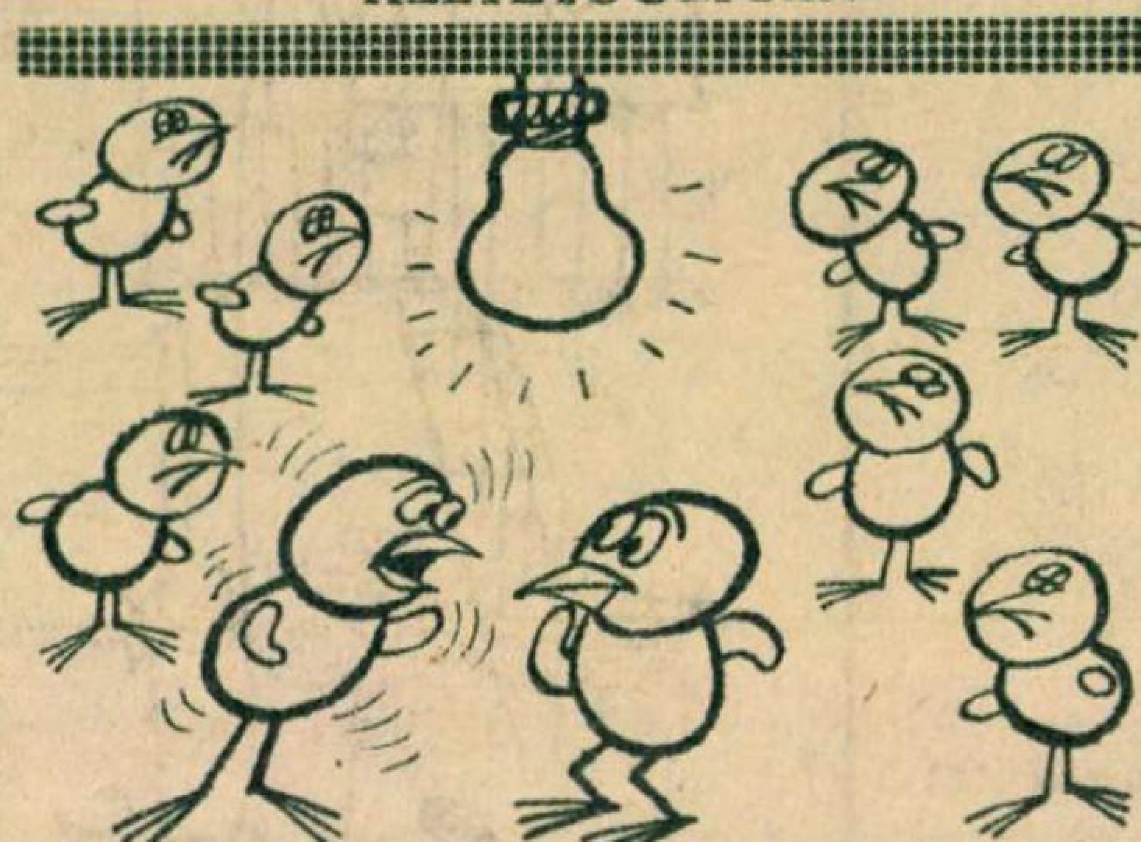
– Egy szép borotva-hajvágást kérek.

SPECIÁLIS ESET

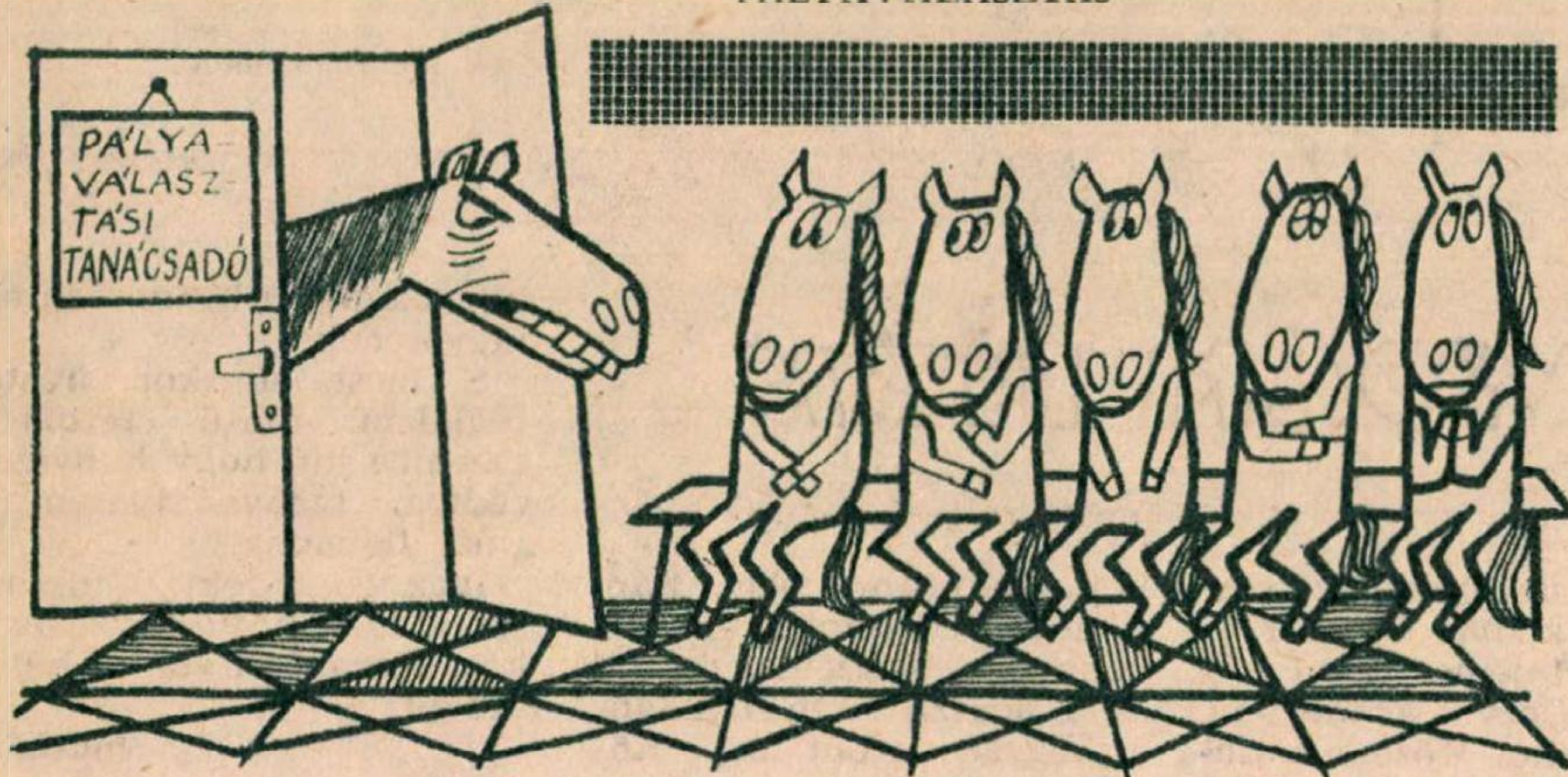
– Ha komoly a szándéka, forduljon a mamához.

KELTETŐGÉPBEN

– Azért engem se a gólya költött!

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Ha mindenki tenyészmén akar lenni, kiből lesz igásló?

Nem közölhető kéziratot küldtek:

Sz. Tamás, Bp. II., Garas u. – T. Józsefné, Bp. VII., Rottenbiller u. – Sz. Ferenc, Jászberény. – A. Antal, Nyíregyháza. – É. József, Miskolc. – L. Zsuzsanna, Bp. I., Mészáros u. – L. Béla, Bp. VI., Munkácsi u. – C. Imre, Sóskút. – Sz. Pál, Bp. XIV., Lumumba u. – K. Vilmos, Bp. XV., Damjanich u. – T. Katalin Bodajk. – K. Magdolna. Komló. – T. Géza, Székesfehérvár. – Sz. János, Bp. VIII., Vajda P. u. – M. Rezső Szeged. – B. László, Salgótarján.

Kultúrszomj

– Mondd, nem tudnád kivárni a könyvnapokat?

ŰRPEDAGÓGUS

A Nők Lapja ismeretekre szomjazó ifjú olvasói számára közölt „földrajzórát a magasban". A vállalkozó szellemű előadó rakétára szállva mesélt mindarról, amit űrhajótávlatból látott. Megmutatta többek között a dzsungelt is azzal, hogy: „... itt a *tigris*, ott nyargal az *oroszlán* ..." Az őserdőben vándor állatsereglet üthette fel a sátrát. Csak így lehetséges, hogy a kétfajta fenevad ugyanazon a helyen tanyázott, hiszen köztudomású, hogy ahol a tigris él, ott nem nyargalászik oroszlán, ahol pedig az oroszlán érzi magát otthon: a tigris hiánycikk. Mint sokaknál az állattani ismeretek egyike-másika.

RENG A FÖLD

Földrengésről szól az Élet és Tudomány egyik cikke. Itt találkoztunk ezzel a mondattal: „Sieberg német tudós statisztikai vizsgálatai szerint évente körülbelül *600* rengés pattan ki az ország területén, vagyis átlagban *1,64* napra jut egy földrengés."

Alighanem éppen rengett a föld, amikor az év napjait Sieberg elosztotta a rengések számával. Mi stabil geológiai viszonyok közepette végeztük el ezt a bonyolult matematikai műveletet, s az derült ki, hogy körülbelül *fél naponként* „pattan ki" egy rengés.

REJTVÉNY

A Film, Színház, Muzsika hírt adott arról, hogy Szabolcsi Bence Indiában járva „tíz városban hét előadást tartott". Összevonták az előadás rendezői a városokat? Vagy megfeledkeztek néhány előadásról?

FOTÓHIÁNY

A Nógrád című megyei lap bemutatta olvasóinak a József Attila-díjasokat. Fényképet is közölt a költőkről. Furcsamód Csanádi János neve alatt Bíró József külkereskedelmi miniszterünk fotóját közölték.

Ez is költ, az is költ?!

ÚJ IDŐSZÁMÍTÁSUNK

Az Esti Hírlap képet és cikket közöl egy Budapesten tartózkodó santiagói tudós házaspárról. A kép alatti szöveg: „A chilei házaspár Carlosszal, *tízhónapos kisfiukkal* a Városmajorban. A cikk utolsó mondatából viszont megtudjuk, hogy a kis Carlos két nap múlva ünnepli *első* születésnapját.

A mesében három nap egy esztendő. Chilében tíz hónap?

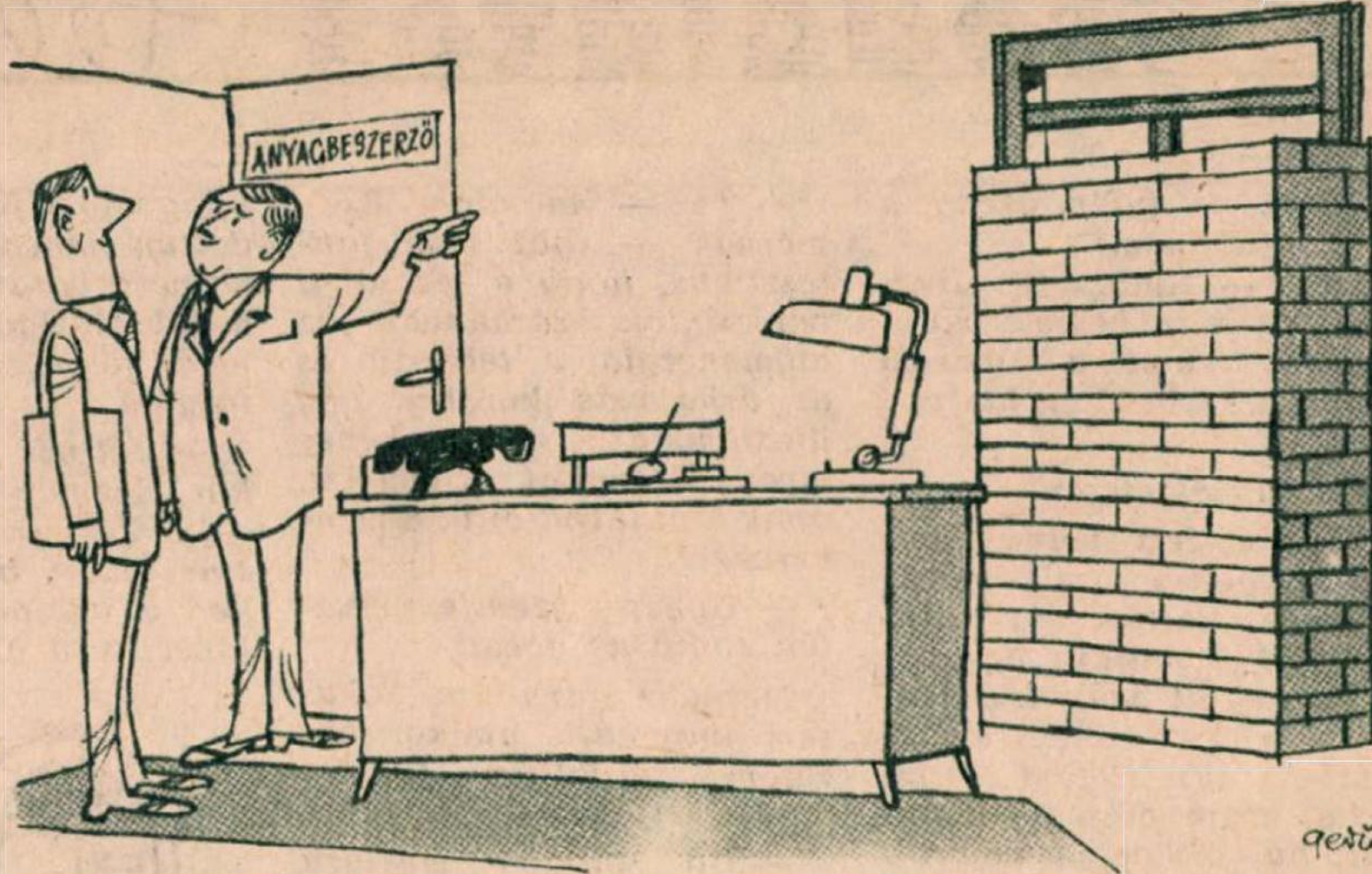
dr. Argus

Praktikus amulett

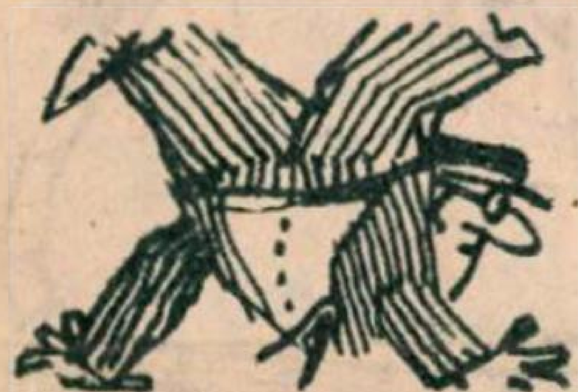

Takarékosság

Gerő Sándor rajza

Befalaztuk, hogy ne dobálhassa ki a pénzt!

* HARC A MONOTÓNIA ELLEN *

Már az is némi feltűnést keltett, hogy kézenjárva jött be a hivatalba, és amikor egy közepesen sikerült hátraszaltót is megkockáztatott, a sort álló ügyfelek kifejezett érdeklődéssel szemlélgették a jövevényt.

A köpcös, középkorú férfiú a mutatvány befejeztével rámosolygott nézőire, zsebkendőjével gondosan letörölte a port kezeiről, majd szótlan-szerényen beállt a sor végére.

– Hé, mit művel? – állt fel íróasztala mögül a zord tisztviselő. – Ez hivatalos helyiség, nem cirkuszporond! Mit akar itt?!

A megszólított udvariasan előlépett a sor végéről, kabátja zsebéből egy kérvényt halászott ki és átnyújtotta a tisztviselőnek.

– Egy pecsétet, ha lenne szíves...

Amaz először furcsálkodva csóválta meg a fejét, de aztán elmosolyodott, rácsapta a stemplit a papírra.

A köpcös meghajolt, bocsánatkérőn nézett végig a várakozó ügyfeleken. – Hepp! – mondta, vetett egy cigánykereket és távozott.

Utána eredtem, s az utcán csíptem el.

– Bocsánat, ön artista?

– Artista?! – bámult rám csodálkozón. – Hát nem látta, hogyan értem talajt a hátraszaltó után? Nem, kérem, bérszámfejtő vagyok egy kisipari szövetkezetben. De ha szabad tudnom, miért érdekli önt az én foglalkozásom?

– Hát... – hebegtem – ez a furcsa módszer... ahogyan a kezén tetszik közlekedni... meg a többi...

– Ja, vagy úgy! – bólintott megértően. – Én így küzdök a lélekölő monotónia ellen.

– Nem egészen világos...

– Szívesen megmagyarázom. Az emberiség átka – az egyhangú munka. Képzelje csak magát egy villamoskalauz, egy lakásügyi előadó, vagy egy kereskedelmi dolgozó helyébe. Szörnyen monoton az a kapcsolat, ami közte és embertársai között kialakul. Bejön az első vevő, kér valamit. Bejön

a második, kér valamit. És ugyanezt teszi a tizedik, a századik, az ezredik. Nap nap után. Én, kérem, ezeken a helyeken sohasem viselkedem olyan szürkén, olyan egyhangúan, mint a többiek. Valami új színt, valami kedves kis meglepetést viszek be mindig a kapcsolatunkba. A múltkor eljátszottam szájharmónikán egy Beatles-számot, és ha hiszi, ha nem, autószifont kaptam egy apatikus vénkisasszonytól. De bocsásson meg, sietek, egy palack pasztőr tejet veszek ebben az önkiszolgáló közértben.

– Pasztőr tejet?! Délután?!

Mosolyogva bólintott, és belépett az üvegajtón.

Kíváncsian várakoztam.

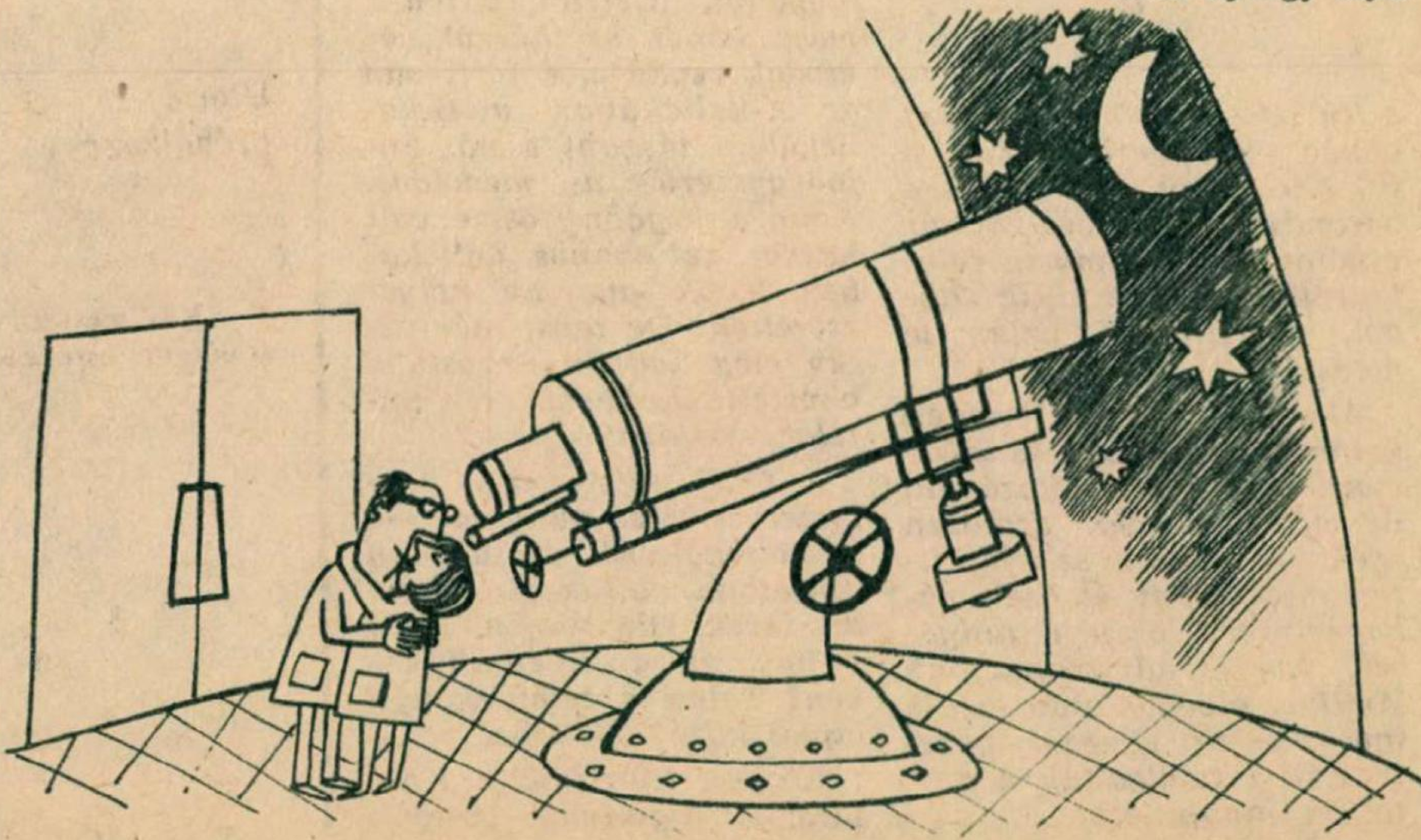
Fél percbe sem tellett és már jött is vissza. Két oldalt két fehérköpenyes eladó fogta a karját, vitték a sarki rendőrhöz. Zavartan szólt oda hozzám:

– Egy kis bűvészmutatvánnyal akartam szórakoztatni őket. Félreértették.

Kürti András

Romantika

Várnai György rajza

Csodálatos telefonfülke

Egyik délután cseng a telefonom:

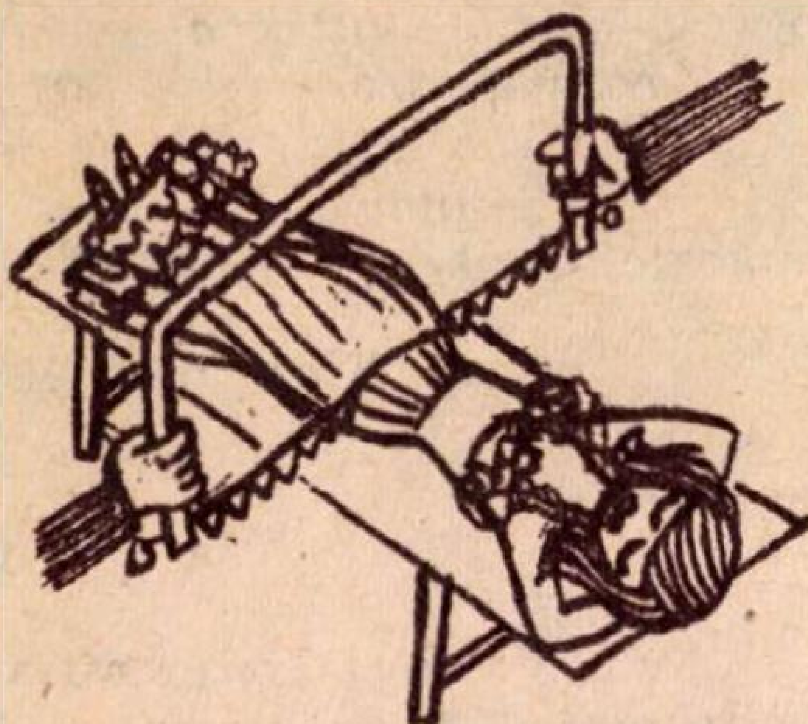
— Halló, itt Rézmáz Kázmér beszél! Kaptam két belépőt a Fővárosi Nagycirkuszba. Van kedved eljönni?

— Természetesen!

Hogyne lett volna kedvem elmenni, amikor hároméves korom óta imádom ezt a műfajt. Egyszer — még mint egész kis gyerek — el is vesztem a cirkuszban, és életem talán sokkal szerencsésebben alakul, ha akkor, pechemre nem kerülök elő.

Hét óra előtt öt perccel találkoztunk a bejáratnál, majd beültünk a nézőtérre. A műsor első felében akrobaták meg zsonglőrök léptek fel, és egy elég szép lány, idomított papagájokkal. Pompásan éreztem magam.

Szünet után következett a főatrakció: Kio, a titokzatos illuzionista! Hát mondhatom, már igazán rég láttam ilyen érdekes produkciót. Kio mester és fia szenzációsnál szenzációsabb kunsztokkal kápráztatták el a publikumot. Egy szőke nőt elfűrészeltek, egy feketét pedig elégettek. Két, egymástól öt méternyire levő telefonfülkébe bement

a fiú Kio, meg az Andrjusa bohóc. Fél perc múlva a fiú Kio berobogott autón a porondra, Andrjusa bohóc viszont kijött a másik telefonfülkéből, tudniillik abból, amelyikbe bele se ment!!

Ahogy néztem a remek számot, még a szám is tátva maradt a csodálkozástól. Rézmáz Kázmér azonban egész idő alatt szkeptikusan mosolygott, és csak néha érintette össze a tenyerét, kvázi udvariasságból. Amikor előadás után kifelé igyekeztünk, a nézők gesztikulálva találgatták a rejtélyek megfejtését.

— Te — mondom Kázmérnak —, hát nem fantasztikus, hogy a technikai varázslatok századában, az atomenergia, a televízió és az űrhajózás korában egy illuzionista még képes olyan dolgokat kiagyalni, amik ámulatba ejtik az embereket?!

— Ügyes szemfényvesztés, ennyi az egész!

Méregbe gurultam. Sohasem imponált, amikor barátom félvállról kezelte mások teljesítményét.

— Ha olyan egyszerű volt, akkor légy szíves, áruld el, hogyan csinálta a trükköket? Például, hogyan fűrészelte el azt a jó húsban levő szőke hölgyet?

— A fűrész rugóra járt. Mint a színházi tőrök, amikkel leszúrják egymást Shakespeare örökbecsű tragédiáiban.

— Rendben van. És a kalickákból hogy tűntek el az emberek? Talán a kalickák is rugóra jártak?!

— A jelenségre többféle magyarázat is lehetséges. A legkézenfekvőbb, hogy miután valaki bemászott a kalickába, elvonták valamivel a közönség figyelmét, és addig az illető gyorsan kimászott.

— Erre én is gondoltam, s ezért mindig csak a kalickákat figyeltem. Becsületszavamra egy lélek se mászott ki belőlük!

— Akkor ikrekkel operál a mágusod. Az A-kalickában előre el van bújtatva egy férfi-iker, a B-kalickában meg egy nő-iker. Ezután az A-kalickába besétál a másik nő-iker, a B-kalickába pedig a másik férfi-iker. Összehúzzák a függönyt, „Csiribi, csiribá!", majd ismét széthúzzák, és csodák csodája, a férfi van az A-kalickában, a B-kalickában viszont a nő. Pofonegyszerű a megoldás. Amíg a függöny össze volt húzva, az azonos kalickában levők gyorsan helyet cseréltek! De most már aztán elég legyen az ostoba okvetetlenkedésből, rég untalak ennyire!

— Oké, pajtikám — repliкáztam kissé gúnyosan —, a kalickáknál a függöny ráncaiban voltak elrejtőzve az ikrek, de vajon hová bújtak el a telefonfülkében? Talán a telefonkönyv lapjai közé? Hehehe!

Közben kiértünk a Körútra. A higanygőz lámpák világvárosi fényében elégedetten konstatáltam, hogy halvérű barátom püspöklila a dühtől. Úgy kell neki, minek fölényeskedik velem folyton.

— Jól van — mondta ekkor Kázmér nagyon lassan —, te forszíroztad az ügyet. Hát akkor bemutatom neked a telefonfülke-trükköt. Most itt, a Körúton!

— Micsodaaa???

De társam nem volt hajlandó bővebb felvilágosítást adni, hanem betuszkolt az első telefonfülkébe:

— Látod a másik oldalon azt a modern telefonfülkét?

— Igen.

— Nos, én átmegyek oda. Pont három perc múlva gyere utánam, s nyisd ki az ajtaját.

— Lehetetlenre vállalkozol, Kázmér — mondtam elhűlve. — A cirkuszban mindössze öt méter volt a távolság, ez pedig megvan ötven méter is!

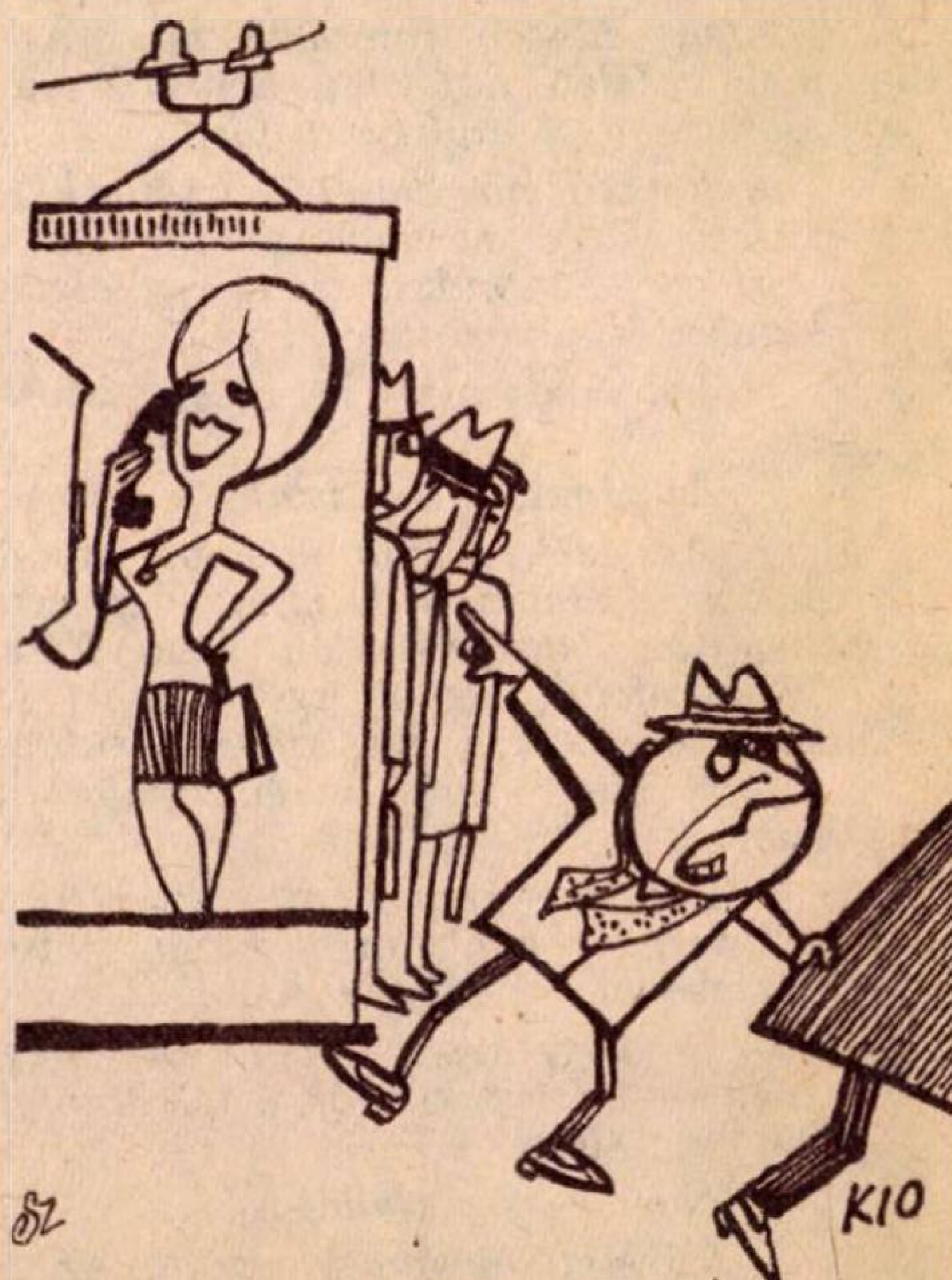
— Csak bízd rám — nevetett megvetően. — Nem először csinálom ezt a mutatványt. Na, szervusz.

— Szervusz.

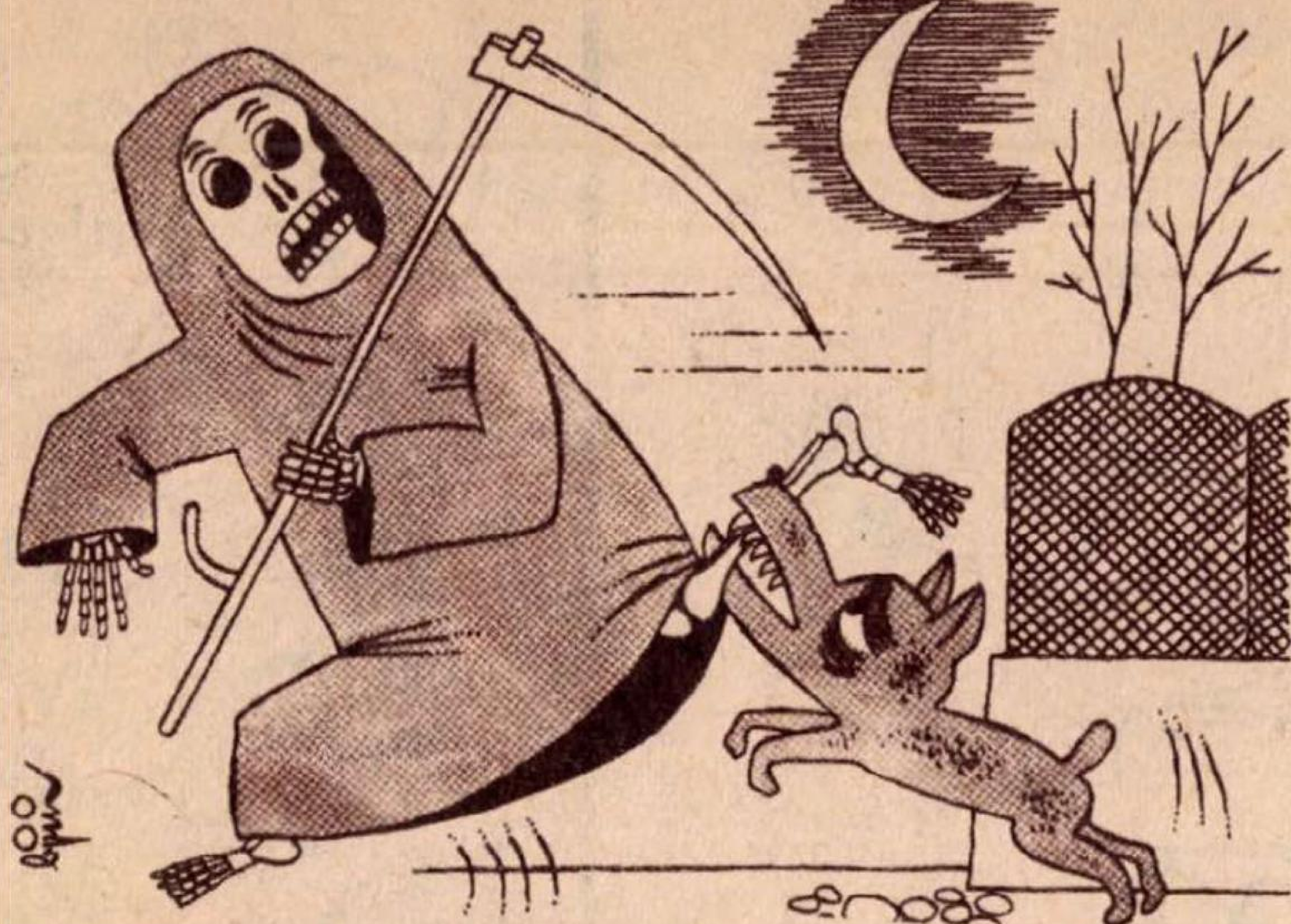
Kicsit elszégyellve előbbi viselkedésemet, kezdtem stoppolni az időt. Végre letelt a három perc, izgatottan átrohantam az úttesten és feltéptem a fülke ajtaját. Leesett az állam. Rézmáz Kázmér nyomtalanul eltűnt, és helyén egy molett, vörös matróna bájcsevegett a kagylóba...

Barátom, saját bevallása szerint, valaha tehetséges amatőr bűvész volt. De hogy ezt a nehéz trükköt is ismeri, arra még álmomban sem gondoltam volna!

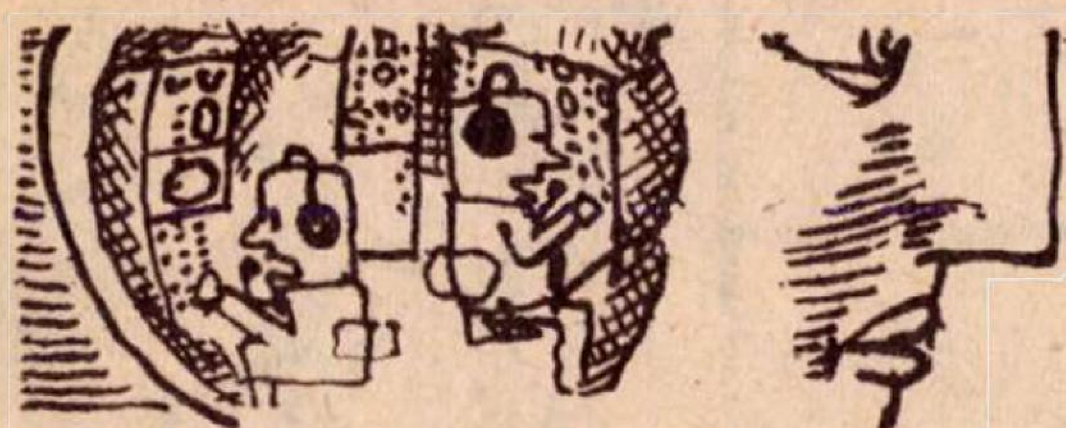
Dalmáth Ferenc

Lelkes kutyus

Egy férj agyában

– Az ötös állomás kéri az agyközpontot!

– Itt az agyközpont. Történt valami?

– Még nem. De minden percben kitörhet a veszekedés. Kovácséknál nagyon feszült a helyzet. Az asszony hetvenöt perce és harmincöt másodperce egy szót sem szól a férjéhez, csak csapkodja az ajtókat.

– Elrendelem az elsőfokú készültséget!

*

– Halló, agyközpont! A helyzet még mindig válságos. Kovács idegei pattanásig feszültek...

– Készítsék elő a tartalék-idegeket!

– A koponya bal oldalán valami kattogás hallatszik...

– Nézzenek utána, mi lehet az... Az idegdúcokat aládúcolták?

– Aládúcoltuk...

– Mindenki legyen a helyén! A családi háború elkerülhető, ha minden agysejt kezébe veszi a béke ügyét...

*

– Riadó! Riadó!! Kovács beszélni akar!

– Meg kell akadályozni!

– Már késő...

– Minden szót ellenőrizni! Az asszony alig várja, hogy valamibe belekapaszkodhassék...

– Kovács azt akarja mondani, hogy: szép idő volt ma.

– Csak? Maguk megőrültek! Lehet, hogy épp ettől a néhány szótól borul ki az asszony... Asszociációs kontrollt kérek!

*

– Agyközpont? Itt az asszociációs kontroll.

– Na mi van?

– Vigyázni kell! A „szép" szóról könnyen eszébe juthat Kovácsnénak, hogy a férje az utóbbi időben túl sokat áradozott egy kolléganője szépségéről. Az „idő" szócskát sem javasoljuk. Az idő, mint mondani szokták: pénz, és ezt jobb, ha nem juttatjuk az eszébe. A „volt" is veszélyes. Hogy mi volt, azt ne hánytorgassuk. Marad a „ma". Ez mehet.

– Köszönöm. Kérem a tízes leadóállomást. A „ma" szócska mehet!

*

– Halló, halló! Agyközpont!! Kovács kinyögte, hogy: ma... De nem folytatta... Az asszony várja, hogy mit fog mondani... Gyorsan adjatok néhány közömbös szót, amivel folytathatja...

– Azonnal intézkedem... Kérem a szó-raktárt!... Halló, halló! Kérek hat ellenőrzött, veszélytelen szót, de siessenek!

– Agyközpont! Agyközpont! Kovácsné lesi a férje száját... Mit tegyünk?

– Várjanak! Azonnal kapnak szöveget.

– Halló! Itt a szó-raktár... Nem találunk egyetlenegy olyan szócskát sem, amelybe ne tudna belekapaszkodni...

– Az nem létezik. Keressenek!

– Agyközpont! Tarthatatlan a helyzet... Kovácsnénak már remeg a szája...

– Türelem!

– Hátul, a nyúltagynál kitört a pánik... Kovács fél...

– Itt a szóraktár! Jó lesz ez a néhány szó: bodzafa repült a tóba, sej, kisangyalom?

– Jó lesz! Nem várhatunk tovább... Az isten irgalmazzon Kovácsnak!

– Adhatom a szöveget?

– Hármat számolok... Egy... Kettő... Há... rom!!

*

– Ma bodzafa repült a tóba, sej, kisangyalom – mondta remegve a férj, mire az asszony visítva:

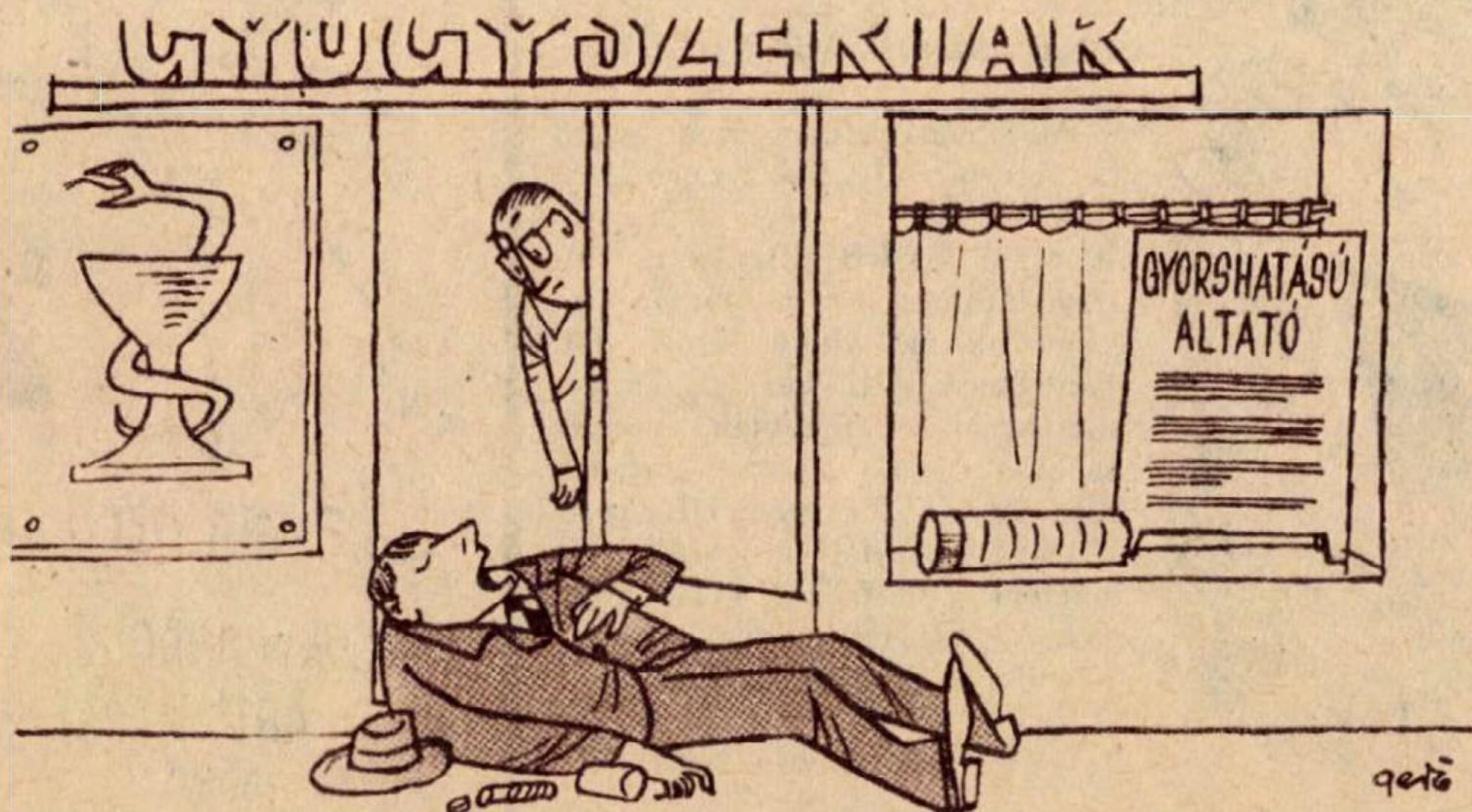
– Mondd, te teljesen hülyének nézel engem?!

S a következő pillanatban már állt a bál...

Mikes György

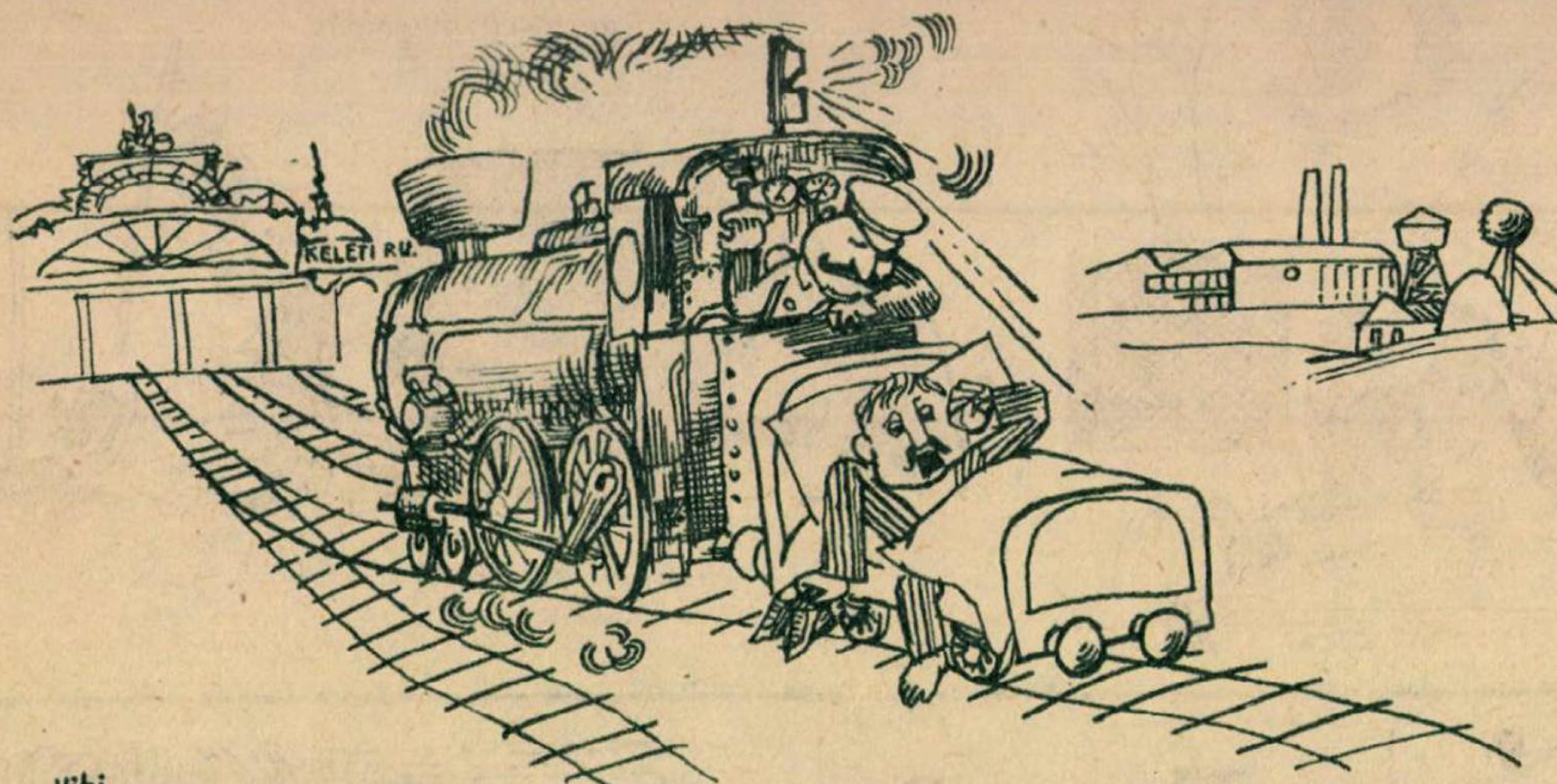
Az eredmény

Gerő Sándor rajza

Hajnali vonat

Hegedűs István rajza

– Jó, jó, kelek már!

Pesti tudósítónktól

„Tartó konténer" — ezt a kifejezést hallottuk a rádió esti krónikájának egyik műsorában. A konténer (container) angol szó, és annyit jelent, mint tartó. A konténer olyasféle szóhasználat, mintha valakiről azt mondanánk, hogy ő a vállalat igazgató direktora.

Felfoghatjuk persze salamoni ítéletként is abban a vitában, hogy magyar vagy idegen szavakat használjunk-e.

*

Anya korholja gyermekét:

— Hogy beszélhetsz ilyen csúnyán? Borzasztó! Ilyen kisfiú és már káromkodik!

— De anyu, én az irodalmi nyelvet beszélem!

f. l.

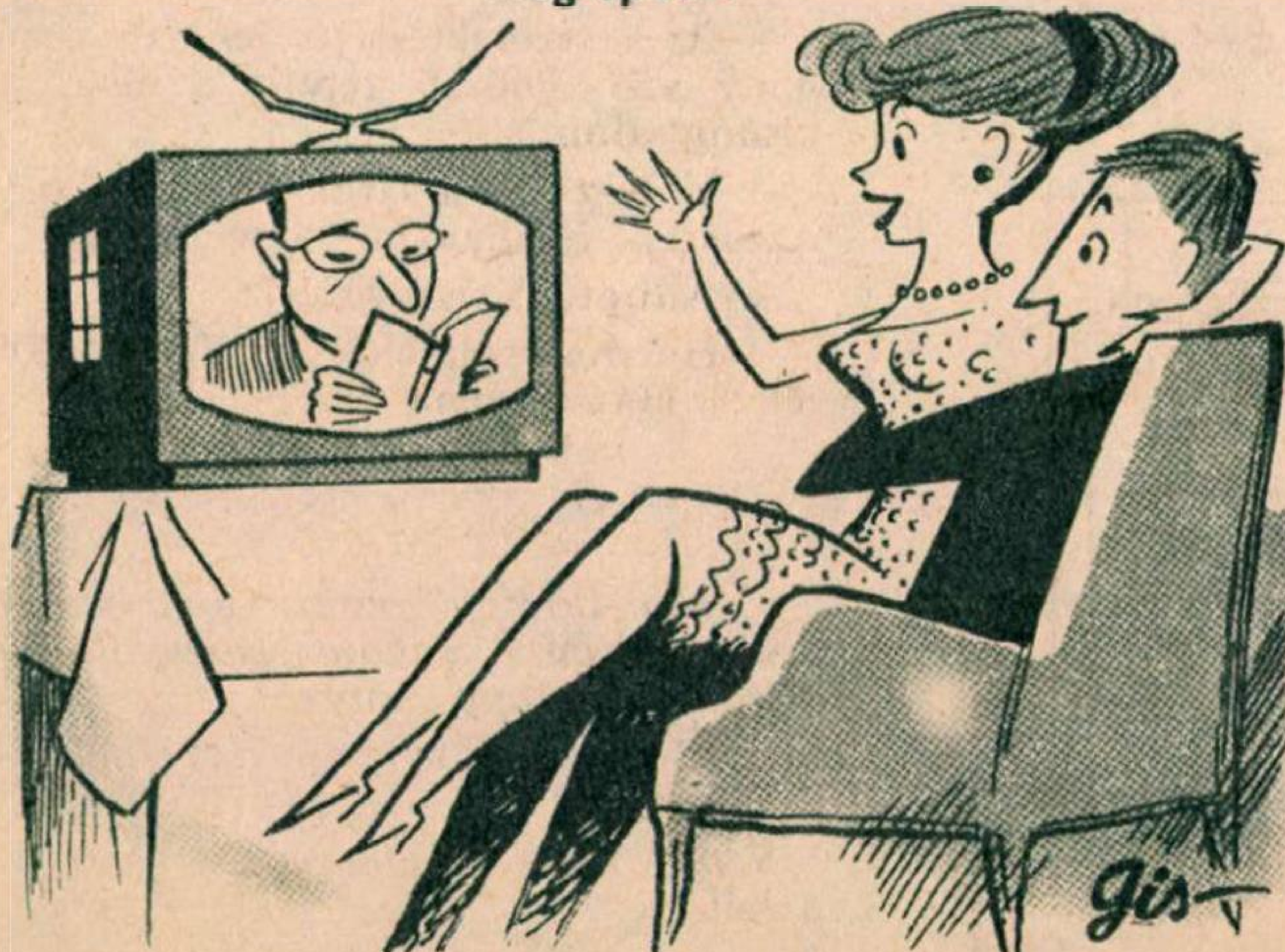
Szeszélyes időjárás

– Hát tudja is az ember, hogyan öltözzék reggel? . . .

Meglepetés

– Jaj de maris, pont a férjem szerepel a tévében!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NÉVADÓK, FIGYELEM!

Az utcánk elején és a végén két utcanév-tábla néz egymással farkasszemet: a régi és az új. A régin Győrffy István u. felírás látható, az új táblán viszont az áll, hogy Győrfi István. Ha a VIII. kerületi Tanács illetékesei nem tudják, melyik táblának van igaza, nézzék meg az Új Lexikon III. kötetének 150. oldalát: néprajztudósunknak, akiről az utcát elnevezték, Győrffy István volt a becsületes neve.

dr. Gellért Iván
tanár
VIII., Győrffy I. u. 22.

FURFANG

Szomszédnőm kijelentette a kisfiának: ha nem eszi meg a spenótot, nem kap a sárgaborsó főzelékből sem. Reméli, a gyereket így sikerül meggyőznie, hogy a sárgaborsó főzelék ínyenc falat.

*

APRÓHIRDETÉS

Elképzelhető, hogy egyszer ilyen hirdetést olvasunk az újságban:

Rokonszenves, dolgos, rendszerető, káros szenvedélyektől mentes gépmunkás ismeretségét keressük „Kölcsönös megértés" jeligére. Egyesült Motorművek, munkaügyi osztály

*

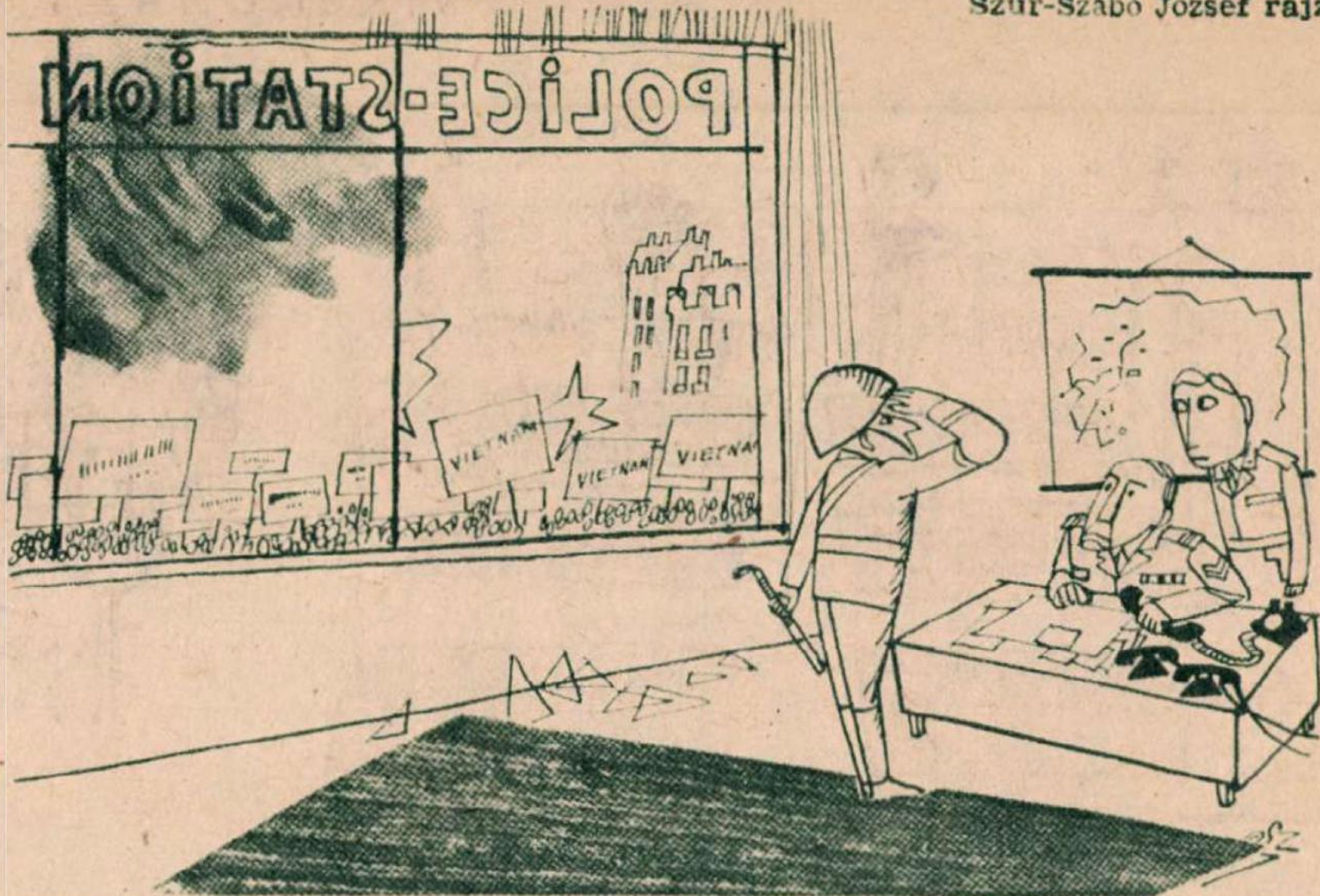
PEDAGÓGIA

Makarenko szerint a gyerek testi fenyítése helytelen, káros és tilos. Ezzel a legnagyobb mértékben egyetértünk. De egyszer le kellene már világosan szögezni, hogy a szülőt sem szabad bántani.

(g—os)

Füstbombák

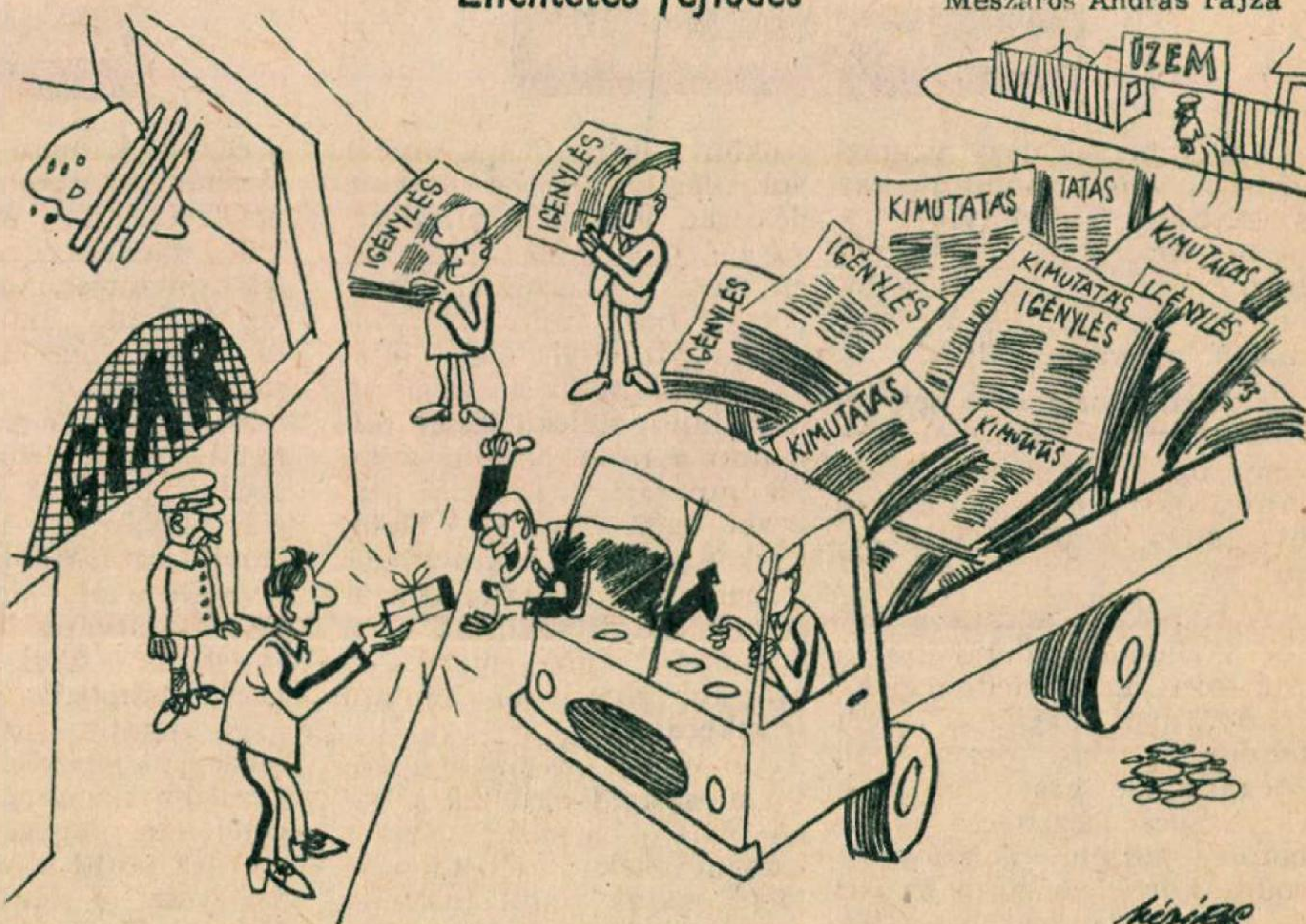
Szűr-Szabó József rajza

– Rendőrparancsnok úr, a füst már eloszlott, de a tömeg még nem!

Ellentétes fejlődés

Mészáros András rajza

– Köszönöm az anyagot, kollégám, a bizonylatok behordását mindjárt megkezdjük!

Döbbenet

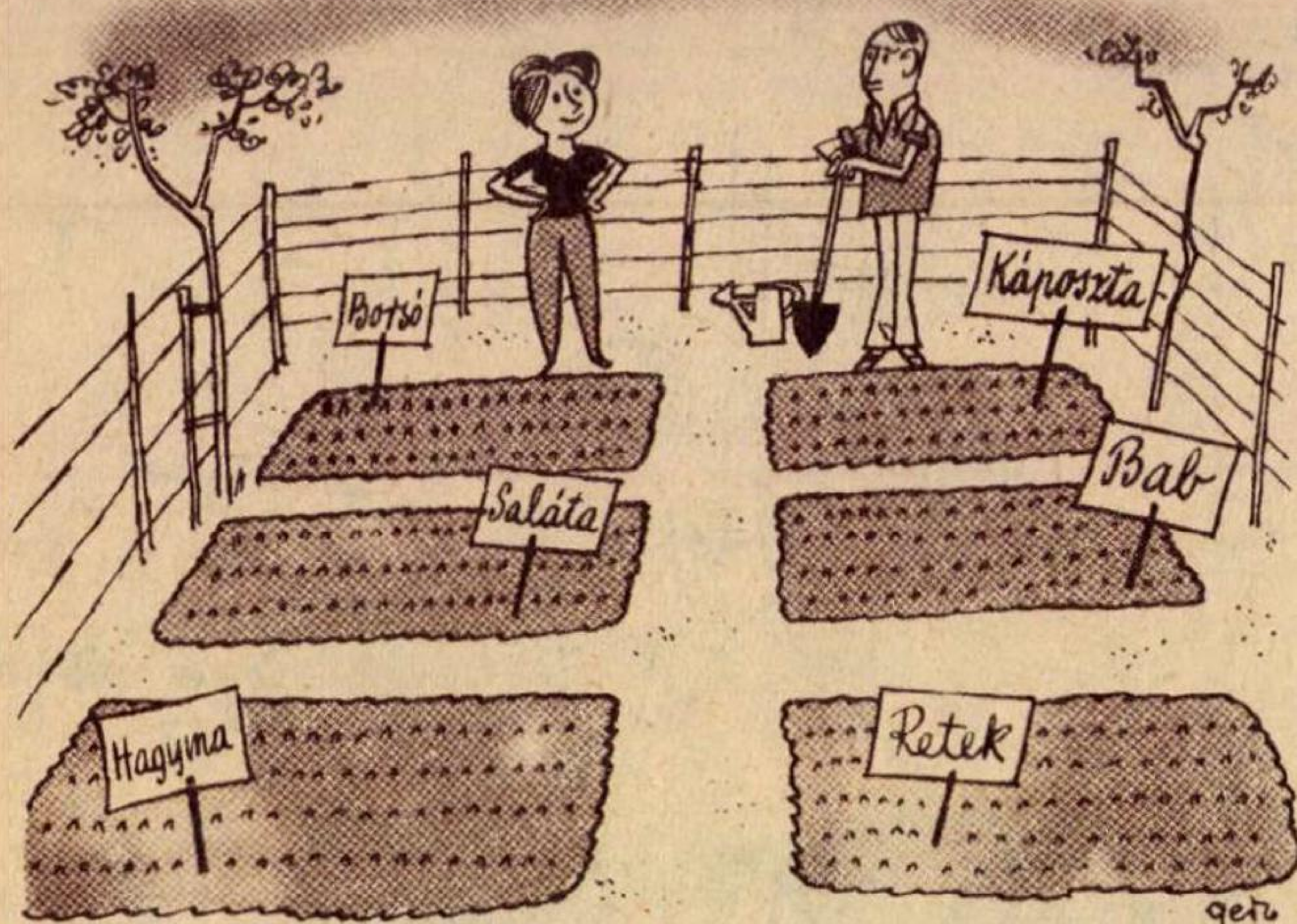

– Doktor úr, olyan furcsán viselkedik a lányom... Házimunkát végez!

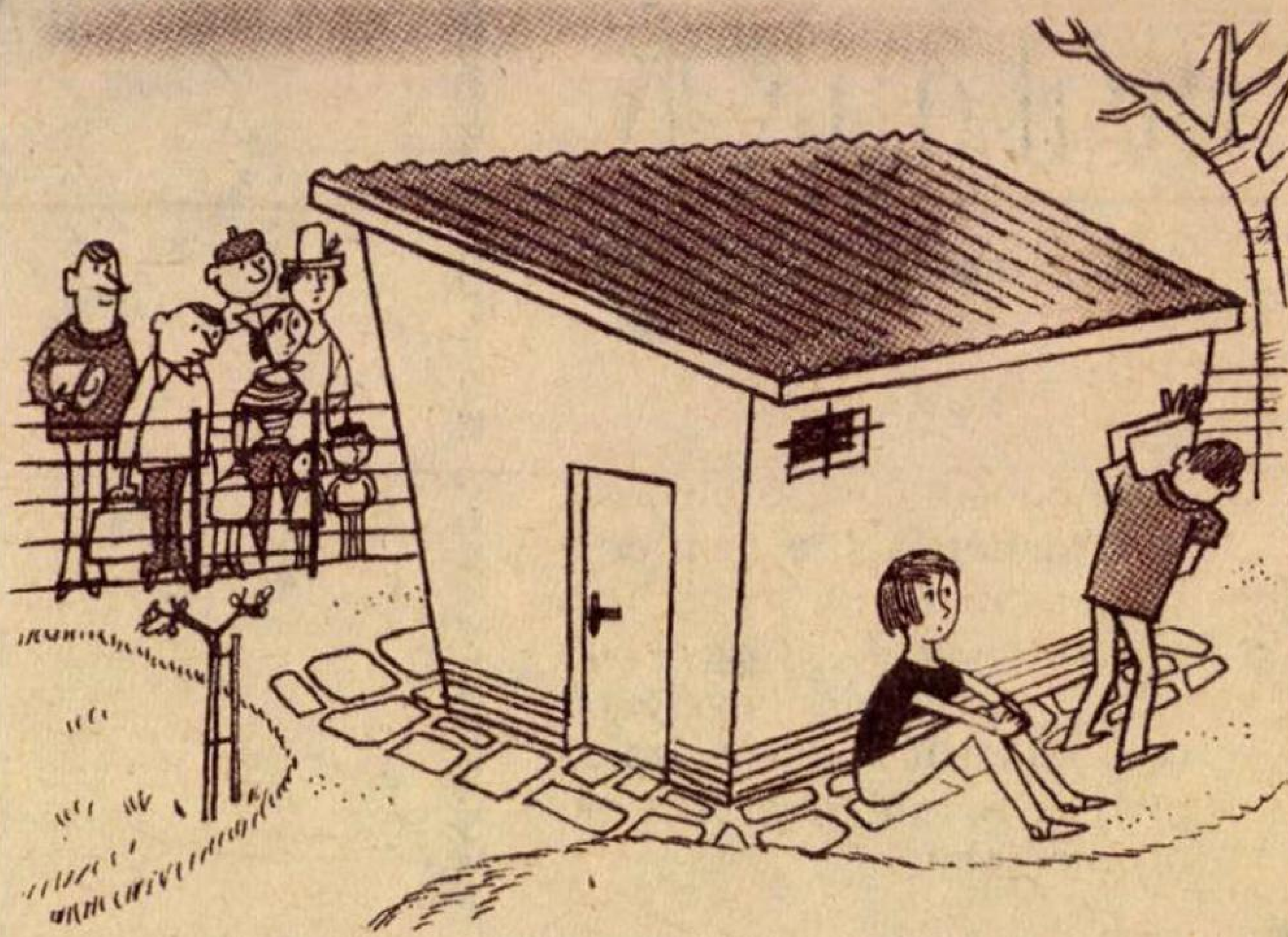
Forróvizes csőrepedés

– Eressz hozzá egy kis hidegvizet a konyhából, fiacskám!...

– Ki hitte volna, hogy minden növény ilyen egyforma!

– Elmentek már, Lajos?

A szerelem és a víz viszonylagossága

FIATALOK A MELEGVÍZBEN

Az embernek négy végtagja van, ami – mondjuk egy százlábúhoz viszonyítva – nem túlzott szám. De ahhoz elegendő, hogy mire bizonyos kort elér, egyik, vagy másik megreumásodjék.

Ezekre a bajokra a gyógyír a Széchenyi meleg medencéje. Épp ezért a meleg víz látogatók zöme az erősen nyugdíjas korosztályból kerül ki.

A napokban feltűnt a meleg vízben egy fiatal nő. – Mármint meleg medencei viszonylatban fiatal. – Nem lehetett több ötvenötnél. Megjelenése nagy feltűnést és pezsgést idézett elő az őslakók között. Vonzásának sodra köréje vonzotta az ősz és kopasz fejeket, de a fiatal nő elnézett felettük.

És ekkor megjelent a lépcsőkön a Férfi. Fiatal ember volt, legfeljebb, ha hatvan, délcegen lépkedett, mindösszesze bal lábát húzta. Éles, fiatal sasszeme azonnal lecsapott a fiatal nőre. Néhány úszómozdulattal már mellette is termett. A fiatal nő felcsillanó érdeklődéssel pillantott a fiúra. Néhány delejes mondat: – Jó ez a víz, ugye? Igen. Reuma? Nem. Csak egy kis kopás a csigolyában, – és máris keringésnek indult közöttük az a villamos áram, amely oly gyorsan pattan ki az ifjú szívekből.

Az öregek szemükben sóvár mosollyal figyelték a fiatal párt: ha még egyszer hatvanévesek lehetnének! Majd szájuk körül fitymáló mosollyal – fiatalság, bolondság! – tovább kúrálták reumájukat.

ÖREGEK A HIDEG MEDENCÉBEN

Három kamasz, úgy 13–14 esztendősek ugrálnak, fejeselnek, víz alatt úszkálnak a hideg medencében – vagyis lelkiismeretesen mindent végigcsinálnak, amit a korláton himbálózó tábla szigorúan tilt.

Az észvesztő nyüzsgés egy fiatal lánynak szól. Vakmerő produkciójukkal az ő figyelmét kívánják felhívni. A lányról azonban hatástalanul pereg le a víz, amellyel merész mutatványaik során lefröcskölik. Csak tempózik, úszik, tempózik, úszik.

És ekkor – felbukkan a medence lépcsőjén a Férfi. Legalább tizenhat éves, megfontoltan lépeget, nyugodtan néz körül a medencében. Észreveszi a lányt: – Szia, Csávosi. Te is ide szokol?

– Szia, Bánát! Te is?

Az idősebb férfi, a fiatal srácok szevasz Bánát-jára hanyagul homlokához emeli a kezét és úgy biccent. Belegázol a vízbe, egyenesen Csávosi mellé, és úgy úsznak szorosan fej fej mellett, mint Rómeó és Júlia, mint XIV. Lajos és Madame Pompadour, mint Napóleon és Josephine. Csak néha váltanak egy-egy bölcs, kiegyensúlyozott szót a víz és a lég hőmérsékletéről.

A srácok egymásra néznek:

– Hányadikba jár a Bánát?

– Kettővel felettünk.

A harmadik füttyent. – Öreg fiú. No, de a nő is öreglány már. Megvan tizenöt is. Ússzunk egyet!

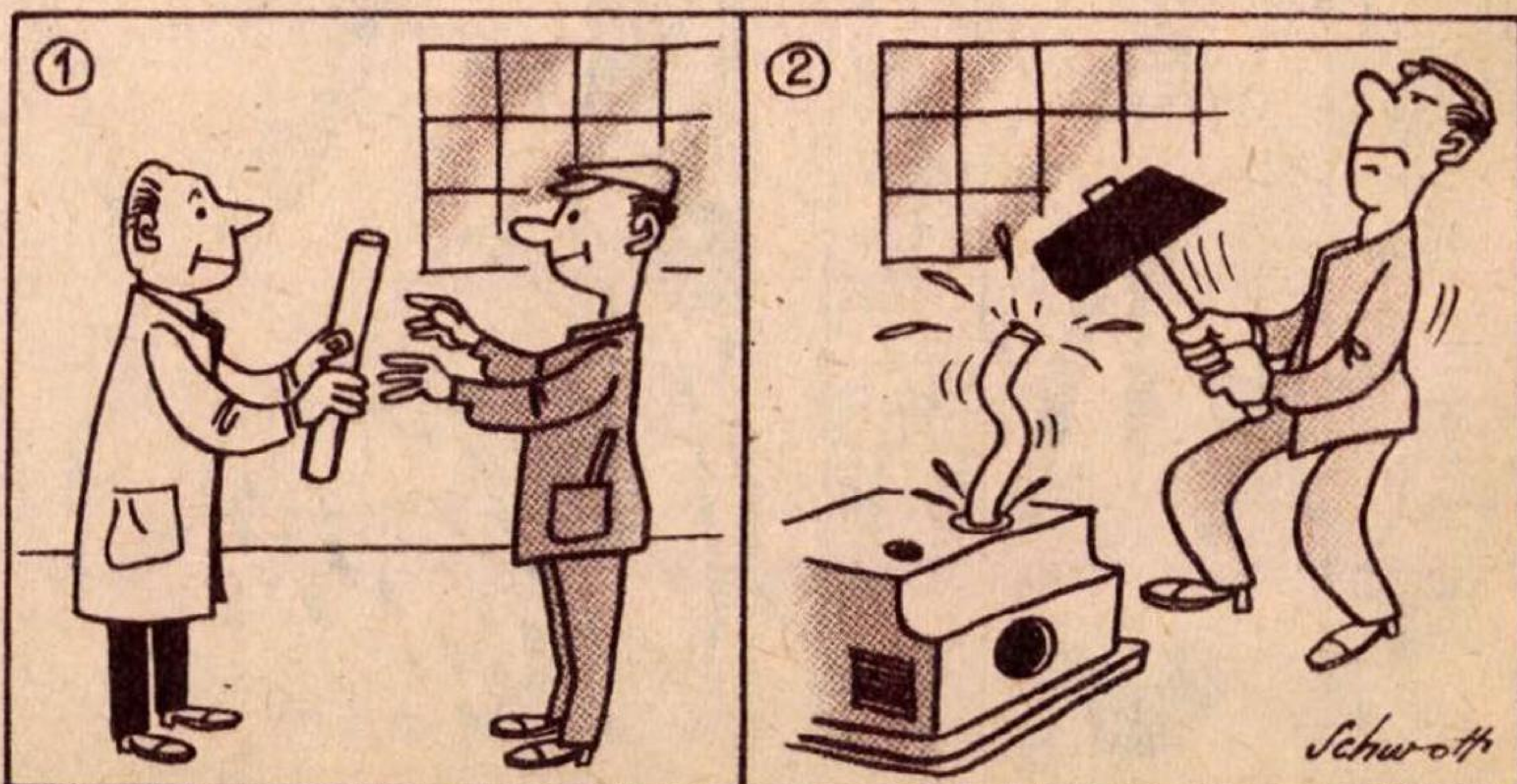
Megvetően lebiggyedt ajakkal, élvezve saját fiatalságukat, frissen, ruganyosan mind a hárman a vízbe fejeselnek ott, ahol a tiltó tábla áll.

Kertész Magda

Népi ellenőrzés

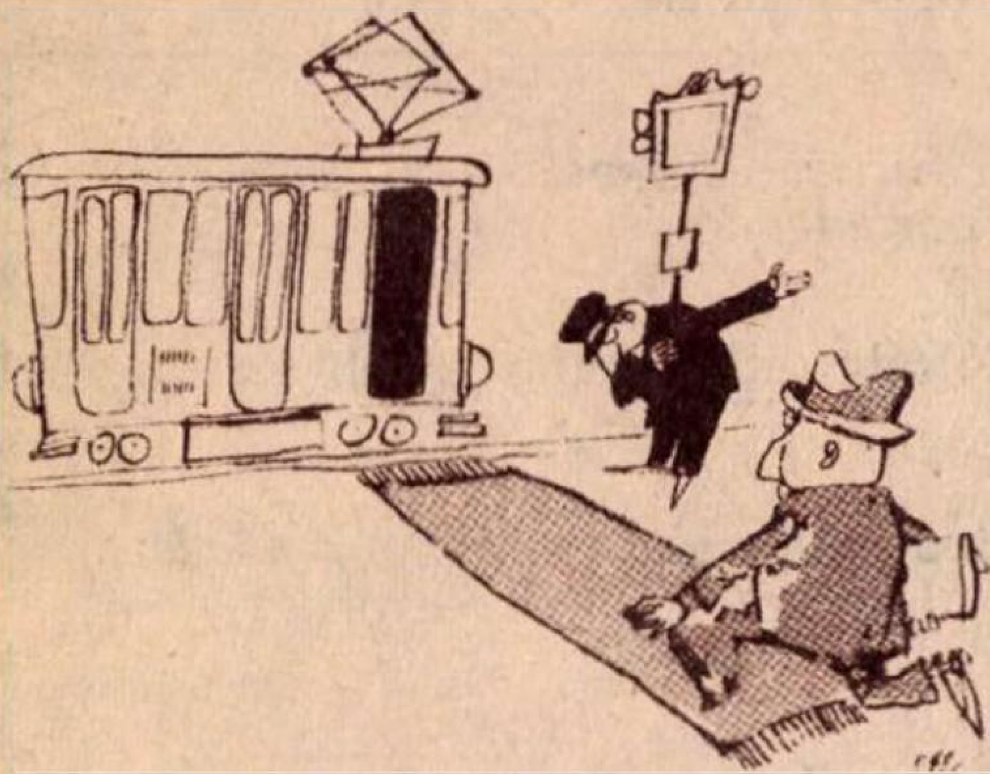
Minőségvédelem

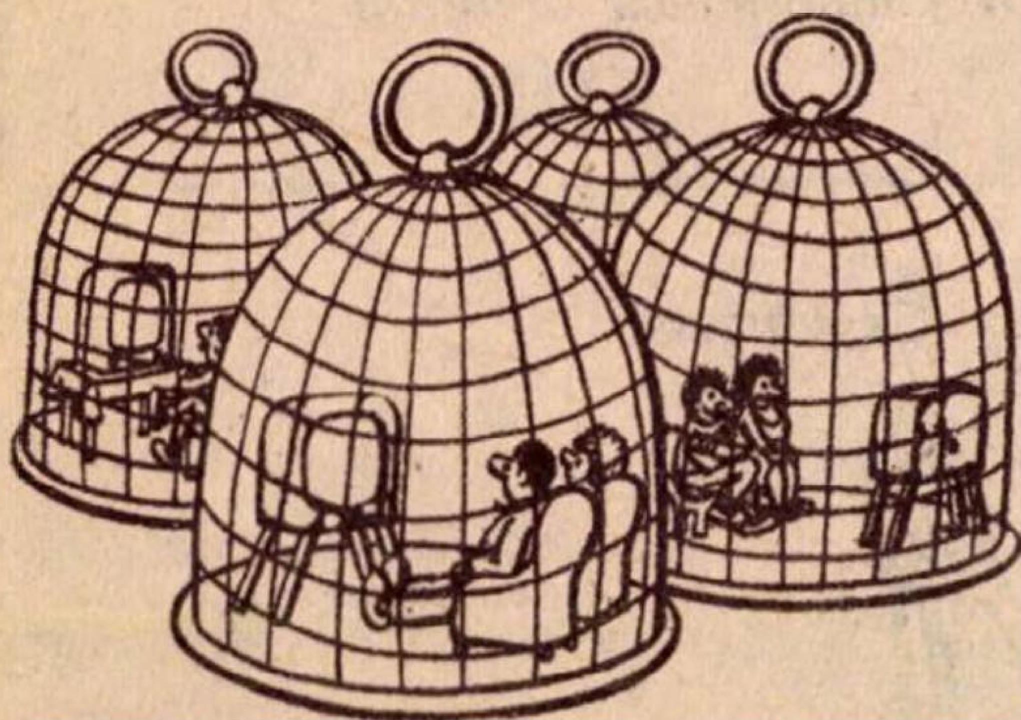
① – Nagyon óvatosan illessze a készülékbe! . . .

② Óvatosan beillesztve . . .

TAKARÉKOSSÁG

EGÉRFOGÓ

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Vállalnák-e az első Hold-utazást?

Egy feltétellel. Ha a főnököm előttem repül.

B. E.

Előbb tudni szeretném, hogy a Holdra történő kiszállásoknál is jár-e a 31 forintos napidíj?

D. F.

Nem szeretek utazni.

F. L.

Vállalnám, feltéve, hogy az IBUSZ vállalná a szervezést, és az Állami Biztosító vállalná az utasbiztosítást. És persze, vinném az OTP-t is . . .

F. Gy.

Ezt a külföldi utazás-bulit már ismerjük. Biztatják a beosztottakat, utazik a vezetőség.

(f–p)

Az idén még megelégszem Balatonboglárral.

G. Sz.

Én nem, de volna néhány személyi javaslatom . . .

K. A.

Nagyon szívesen. Az utóbbi időben úgyis olyan rossz a közérzetem, és aludni se tudok. Ilyen űrutazásokon pedig mindenkinek kitűnő a közérzete, és mindenki remekül alszik.

M. Gy.

Nem utaznék! Engem ugyanis nem érdekel a világon semmi más, mint az én édes galambom ragyogó két szeme!

S. P.

Csak ne lenne tériszonyom!

(t)

ÚTÉPÍTÉS IDEJÉN

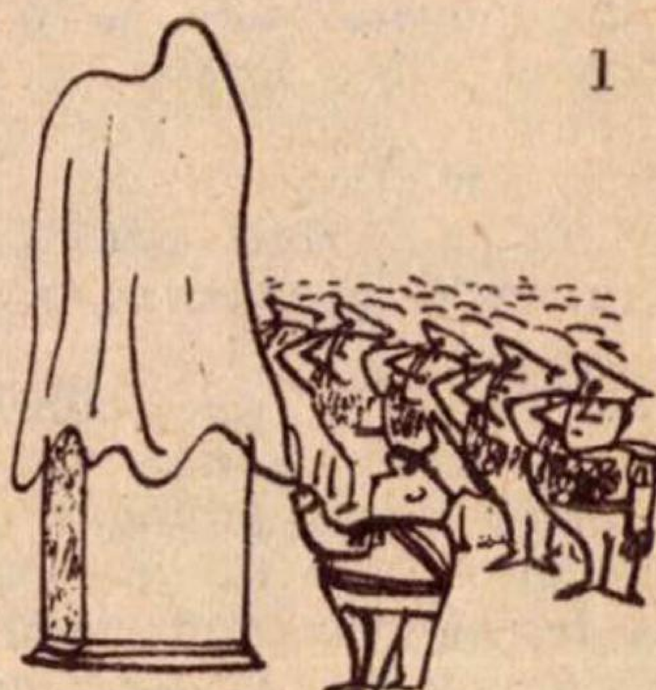
Z. Žižek

CSEHSZLOVÁK HUMOR

(Rajzok a „Dikobraz"-ból és a „Rohac"-ból)

SZOBOR-LELEPLEZÉS

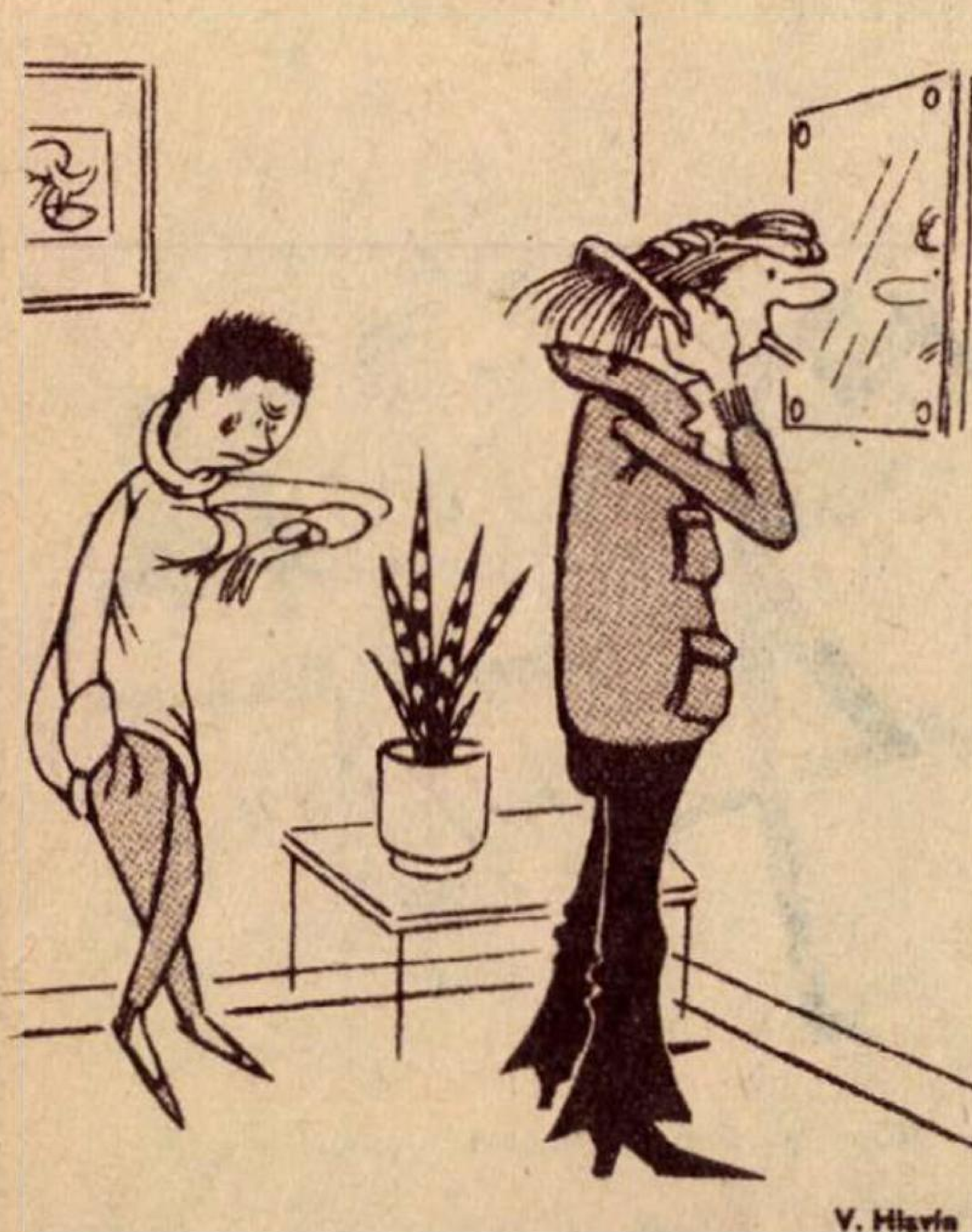
1

2

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

V. Hlavin

TERVEZÉSI HIBA

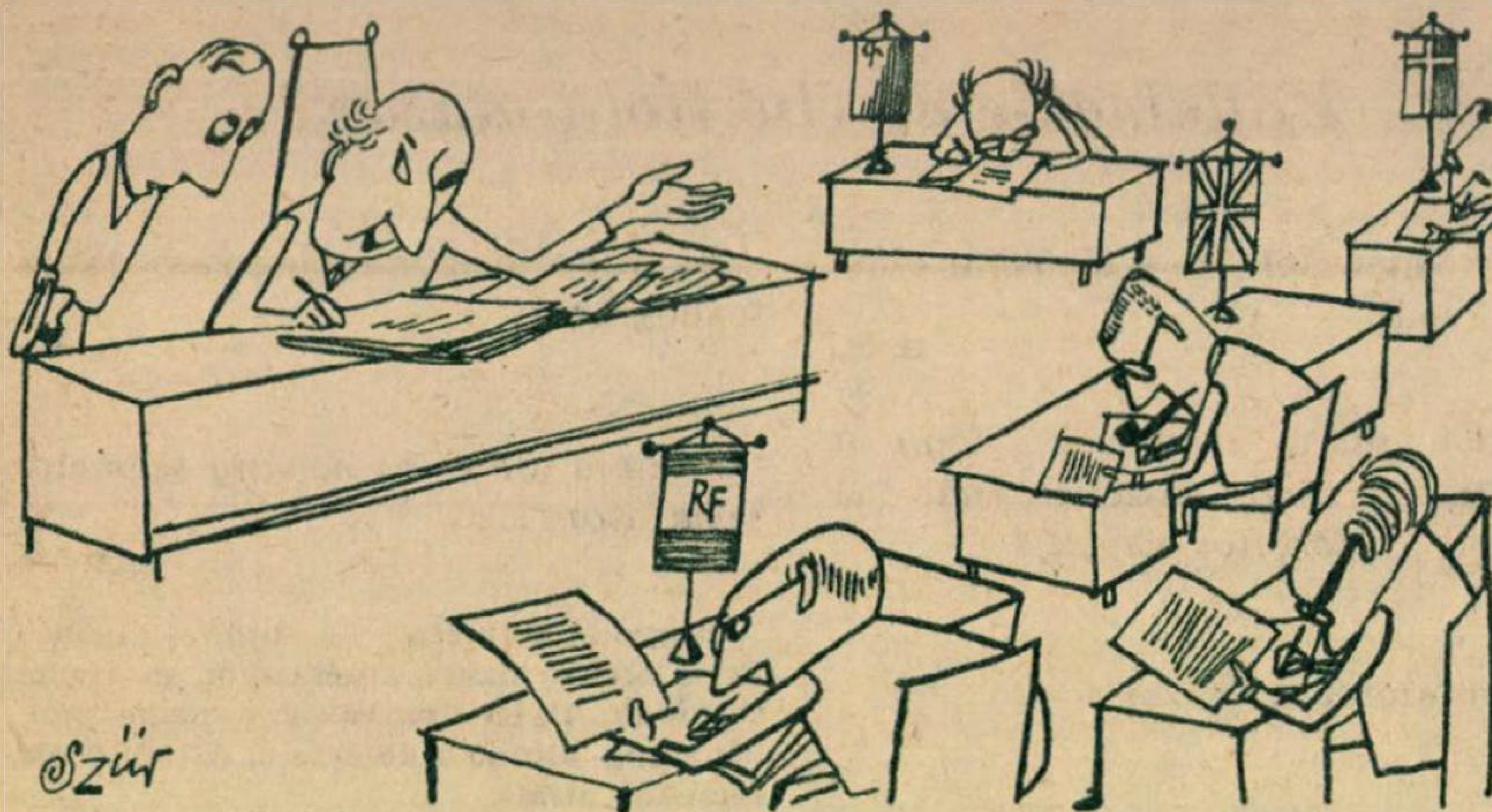
ZENEBOLOND

Jeppy

Az elkényeztetett író

Szűr-Szabó József rajza

– A fordítóim!

MINDENFÉLE

A fiatalok mindenért lelkesednek, amiről azt hiszik, hogy új.

*

A hírnév múlandó, az ismeretlenség maradandó.

*

Előítélet ellen nincs fellebbezés.

*

Cipésztől, szabótól ritkán kérdezik meg, hogy most min dolgozik.

*

Van-e élet a világűrben? Van. Például a Földön.

*

A vándormadár szereti hazáit.

F. L.

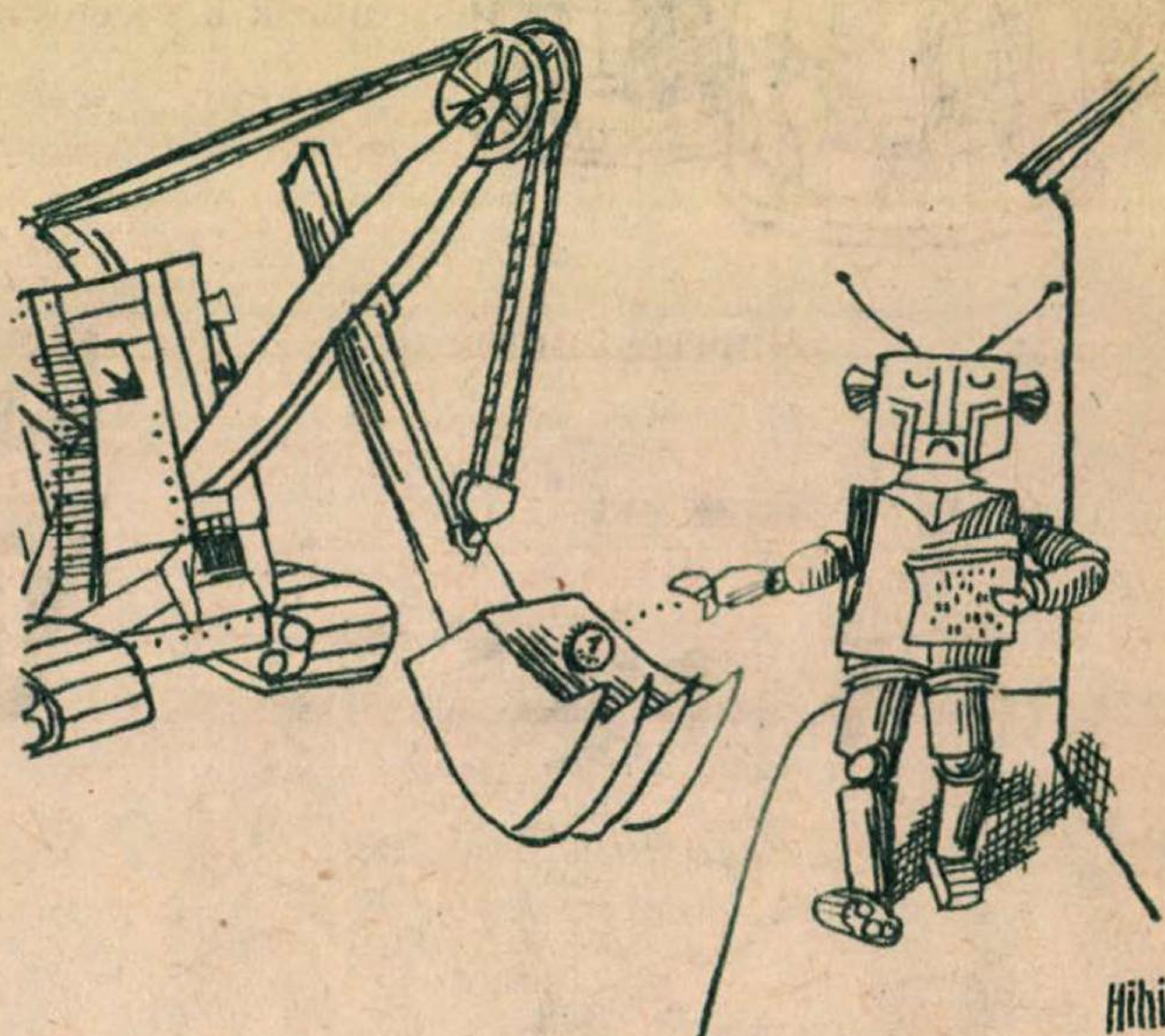
Optimizmus

Ha körülnézel, láthatod magad,
hogy a korszellem egyre csak halad.
Nos, ebben a nagy, fejlődött korszakban
oly írók művét látjuk s halljuk gyakran,
kik azt hirdetik egyre lelkesebben,
hogy ez a világ elviselhetetlen!
Sőt kimondják sok könyvben és darabban,
hogy szörnyű sorsunk megváltozhatatlan!
De éppen ebben találj — szól a szép szó —
oly magatartást, mely emberhez méltó...
Tehát világos, sőt egészen tiszta,
hogy e felfogás neo-optimista
(bár azt mondják: egzisztencialista),
s ha gyakorlati példát akarsz látni,
hajlandó vagyok meg is magyarázni:

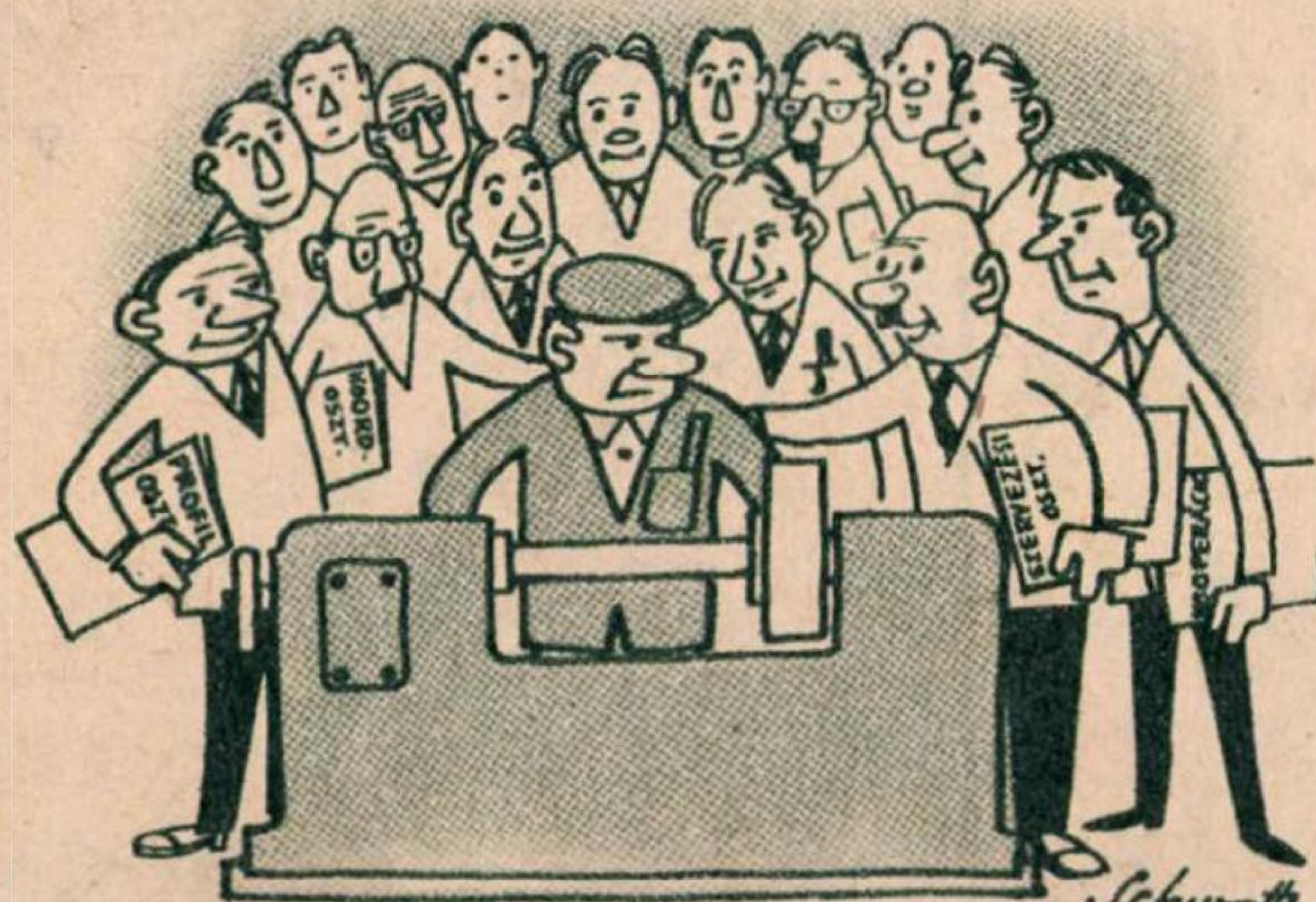
Ha nekiülsz egy ilyen olvasmánynak
vagy színdarabnak vagy efféle másnak,
amely leverő, kínos vagy sivár
és minden bajt, bút, borzalmat kitár,
s te végigolvasod vagy hallgatod,
míg úgy érzed, hogy nincs semmi bajod
és nyugalmadat nem zavarja bánat,
a „méltó magatartást” megtaláltad:
ha életkedvben ez a mű sem gátol,
hát optimista vagy te a javából!

Lovászy Márton

Gépkorszak

Termelékenység

– Miben lehetünk segítségére, kedves szaktárs?
– Abban, hogy hagynak dolgozni! ...

Kedves ismerős

– Oda nézz, a nőgyógyászom! ...

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. – Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220. – 65.2943 – A szedés a Kossuth Nyomdában készült, a nyomási munkákat az Egyetemi Nyomda végezte – 65.7524 – Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504